Publicació gratuïta de l'Escola Joan Pelegrí de la Fundació Hostafrancs · www.joanpelegri.cat · Any XX · Gener 2014

CALAIX DE SASTRE

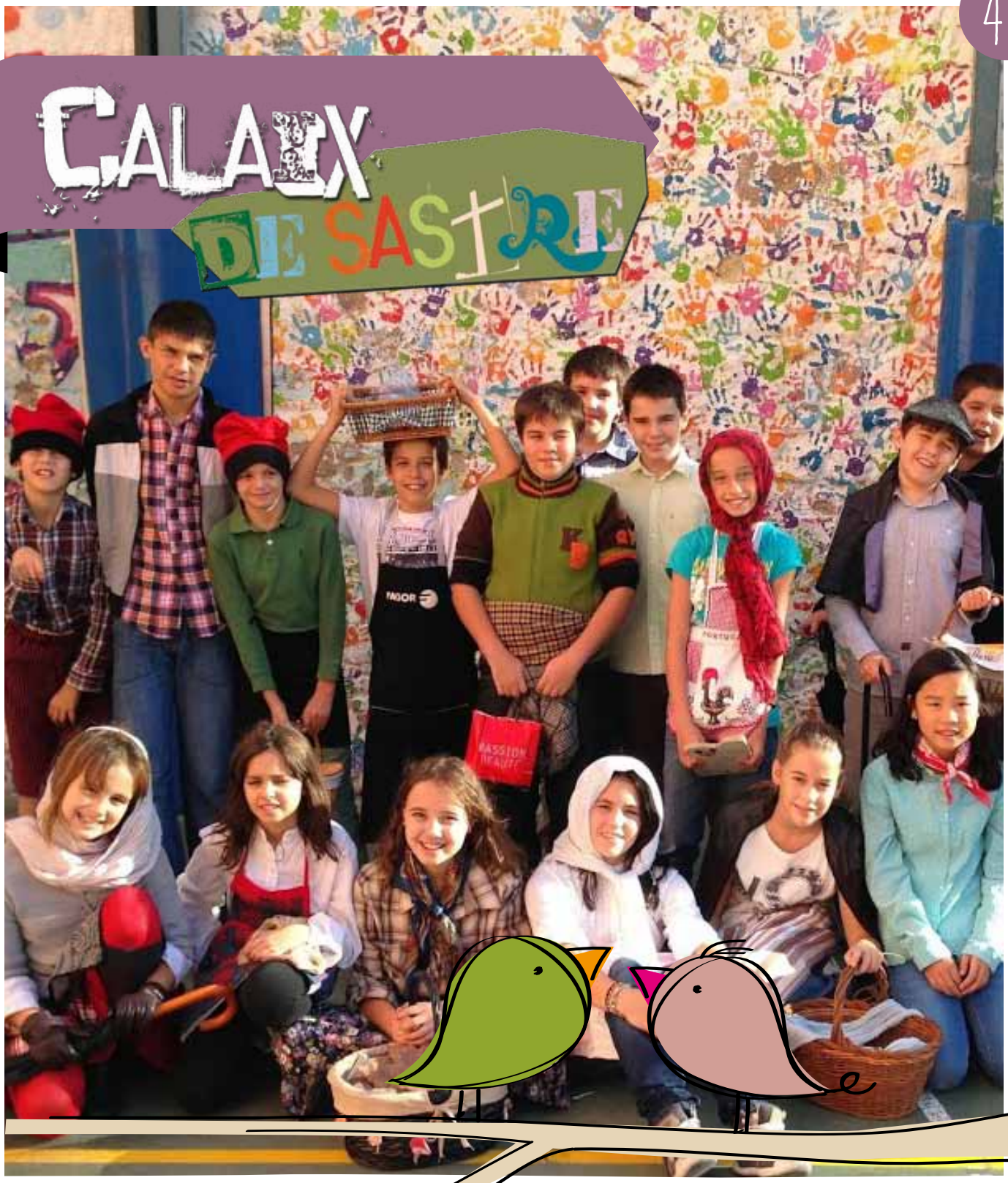

PRESENTACIÓ ALUMNES P3 # LA CASTANYADA # CAIXAFORUM # TALLER DE MOBILITAT # PARC DE LA SELVA # PORT DE BARCELONA # COLLSEROLA # CAPELLADES # FISH&CHIPS # PANELLETS # EL PETIT PRÍNCEP # ENTREVISTES # MINES DE CERCS # BORGONYÀ # VISITA AL MUSEU D'INFORMATICA # VISITA DEL TONI COTET # ERASMUS A ROMA # ENTREVISTA AL TONI LLADÓ # JUBILACIÓ DEL JOAN CAMÓS # MEDIACIÓ # CIÈNCIA, TÈCNICA I MEDI AMBIENT # PROJECTE GUARJILA # ESCOLA D'ACOLLIDA # MARTÍ MIQUEL I POL # MES DE LES BIBLIOTEQUES ESCOLARS... i molt més!

joan escola pelegrí FCH

SUMARI

INFANTIL I PRIMÀRIA

P3 Presentació d'alumnes 6
P3 Castanyada 8
P3 Senyor dels colors 8
P4 Caixaforum 8
CI Parc Forestal Mataró 9
CI Visita Caixafòrum 10
CM Taller de mobilitat 10
3r Al Parc de la Selva 11
4t Visita al Port de BCN 12
5è Excursió a Collserola 12
6è Visita a Capellades 13
6è Va al Fish&Chips 14
Fem panellets 15
La Castanyada 15
El Petit Princep, 70 anys 16
Concurs "Dibuixa el barri" 17
Entrevistes 18
Passatemps 20

secundària

Convivències 1r d'ESO 22
Sortida a les mines de Cercs 23
Sortida a Borgonyà 24
Visita al Museu d'Informàtica 24
Ens visita l'escriptor Toni Cotet 25
Erasmus a Roma 25
Entrevista al Toni Lladó 26
Jubilació del Joan Camós 28
Mediació 30
Ciència, Tècnica i Medi Ambient 30

espai fundació

Grup Unesco 34
Biblioteca 38
Club Natació Joan Pelegrí 42

L'escola ja té un compte de Twitter!
Si voleu estar al dia del que passa a l'escola,
seguiu-nos a @joanpelegri_cat

COL·LABORACIONS CALAIX DE SASTRE Núm. 47
Edita: Escola Joan Pelegrí **Coordinació:** Núria Cervelló (Infantil-Primària), Dani Solé (Secundària) **Corrector lingüístic:** Miquel Cubero **Col·laboracions:** Guillem Bachs, Berta Martín, Judith Bringué, Eric Bouzas, Román-Saulo Sosa, Christian Pérez, Eric Galán, Max Caixàs, Clàudia Vilà, Gemma Palomeras, Anna Bertran, Mar Franco, Marina Prieta, Carla Mèrida, Anna García, Júlia Mola, Carlota López, Marina Franco, Ferran Esteban, Pau Cortijo, Berta Martin, Mireia Muñoz, Irene Santiesteban, Cristina Roig, Igor Bernabé, César Álvarez, Xavier de la Fuente, Paula Brugat, Judith Bringué, Pol Morillas, Marc Graells, Ariadna García, Nerea Martín, Jesús Coronado, Pau Cortijo, Marc Castell, Mar Sans, Maria Rodríguez, Elsa Garcia, Júlia Bianchi, Laura Pérez, Salvador Samitier, Min Cho, Paula Vicente, Clara Gonzàlez, Helena Montesinos, Judit Nolla, Mireia Pardo, Judith Gràcia, Ferran Pellisé, Montserrat Gusi, Albert Marzà, Dolors Subirana, Víctor Ranera, Hermini Manzano, Cristina Batlle **Disseny gràfic:** Ciadeideas
Impressió: Cochs

Temps canviant, valors sòlids

L'educació s'ha de fomentar en l'esperança i la il·lusió. En aquest sentit, les escoles sempre hem de transmetre ànims i alegria. Aquests han de ser sincers i no una mostra més d'aquesta amabilitat forçada, que està més pensada per aconseguir la complicitat comercial que la satisfacció del proïsme. Però els temps que corren són difícils i els contextos educatius -tant els polítics com els socials- ens poden generar nerviosisme. Es provoca així que el professorat destinem part dels nostres esforços a l'adaptació al sistema més que a la nostra veritable raó de ser: l'alumnat.

Certament, els docents no som els únics que patim aquesta variabilitat escènica. Els altres dos grans actors en el creixement personal dels nens i nenes, joves i adolescents també en són víctimes. La família i la societat ha d'adaptar-se també als nous reptes, els quals es presenten de manera continuada i sense tenir una direcció que s'hagués pogut predir. Estem davant el que **Zygmunt Bauman** anomenan temps líquids. Aquest canvi perpetu requereix una educació continuada i al llarg de la vida, la qual ha d'anar més enllà de la tècnica i el treball. Però aquesta darrera proclama no deixa de ser una invocació a un estrès continuat si no som capaços de saber prioritzar i aparcar les presses. Estem a la societat de la immediatesa on haurem d'aprendre a valorar les pauses. Alguns invoquen l'anomenada vida lenta (slow life).

Per altra banda, els moments presents són testimonis d'una confrontació entre una exaltació de la individualitat i una uniformització provocada per les tecnologies i economies d'escala. Com ser diferents dins la uniformitat? Les tendències educatives actuals als països desenvolupats van en la línia que els centres educatius tinguem cada vegada més autonomia però que els resultats siguin comparables. Això ens obliga a definir projectes educatius atractius per a les famílies on quedin ben palesos els principis ideològics, pedagògics i organitzatius. Al Joan Pelegrí, fruit d'una llarga tradició educativa, d'una important vinculació al país i al barri i una voluntat de millora continuada hem aconseguit crear escola en dos sentits de la paraula. Som escola com a lloc d'aprenentatge i relació fructífera entre iguals i som escola com a manera de fer que ens identifica.

Aquest darrer punt s'ha pogut veure quan la comunitat ha passat moments difícils amb el dolor que la pèrdua de docents, alumnes i pares i mares. Des de la darrera vegada que el **Calaix de Sastre** va veure la llum el passat estiu, la professora **Rosa Merino** i el professor, ja retirat, **Francesc Padrosa** han traspassat. Però tots dos han deixat un record personal que va molt més enllà de les seves lliçons de Biologia. Una altra prova d'humanitat la vàrem tenir quan una alumna de Secundària no tornava després de l'estiu a causa d'un accident: l'ambient impressionant de tristesa que els seus companys i companyes varen mostrar a l'acte que vam fer a la sala d'actes és una prova que l'escola genera uns vincles entre les persones que només la força de fets traumàtics pot trencar. Finalment, malgrat que la ciència que comença a omplir les ments dels nois i noies des de Primària, ha avançat molt, alguns han vist com malalties incurables els deixaven en una situació de feblesa amb la pèrdua d'un dels seus progenitors.

A tots hem d'ajudar des de la convicció que, malgrat els mols canvis, hi ha uns valors ferms com la solidaritat als quals mai renunciarem. Ara també es parla d'empatia. Benvinguda sigui qualsevol expressió que ens col·loqui en el lloc de l'altre per així entendre'l millor i donar-li aquell suport que més necessita.

Víctor Ranera

in memoriam

Rosa Merino

La **Rosa Merino** ens ha deixat després de lluitar durant un any contra una malaltia que finalment se l'ha endut. Va ser alumna i després professora a la nostra Escola i tant en una etapa com l'altra ha deixat una petja humana en tots els qui hem tingut la sort de compartir amb ella part de la nostra vida. Com a mostra de l'estima que va saber-se guanyar entre els membres de la comunitat educativa, hem recollit alguns dels testimonis que varen ser llegits el dia del seu funeral.

Anna Muxí va ser professora de la Rosa i després companya del Departament de Ciències Experimentals. Actualment està jubilada. En aquest fragment ens fa un repàs de com ha estat la vida de la Rosa: Vaig conèixer la Rosa als 16 anys a 2n de BUP. Havia entrat a l'escola el curs anterior i venia de Barrufet, una escola activa i catalana del barri. Era una alumna excel·lent intel·ligent, alegre i amb un cert sentit de l'humor, vaig ser la seva tutora i a ran d'això vàrem començar a parlar i encara ara ho seguíem fent.

Va acabar el COU l'any 1983 i va triar fer Medicina. Estudià tota la carrera treballant: donant moltes classes particulars, es programava les hores d'estudi com mai he vist fer a ningú. Un cop acabada la carrera va decidir no fer de metgessa, no s'hi veia; en canvi seguia tenint molt interès per l'ensenyament: les classes i els adolescents. El curs 1992/93 va entrar a l'Escola Joan Pelegrí, la seva escola, a on ha estat fins ara que una malaltia injusta i cruel se l'ha emportat del nostre costat.

La vida de la Rosa ha girat entorn de tres eixos: la família, la feina i les amistats. Va créixer amb una mare i una àvia que l'adoraven i estaven orgulloses d'ella, la seva mare tenia molt poca salut però entre l'àvia i la Rosa tiraven endavant. Qualsevol motiu de celebració era una festa i gaudien de les petites coses de cada dia.

Un dia es van trobar amb el Magí i formaren una família. Amb molta il·lusió van tenir l'Anna i el Pol, i la Rosa va ser feliç. Ha sigut una bona esposa i una extraordinària mare. Els seus fills eren el seu bé més preuat i el Magí el millor company de camí; ha estat al seu costat fins al final amb molt d'amor i dedicació.

La feina també ha sigut molt important, ha estat una gran pedagoga, les seves classes, preparades meticulosament, eren dinàmiques i entenedores i les seves tutories properes i sensibles als seus alumnes. Tots la recorden amb un somriure als llavis.

En quan a les amistats no tinc paraules per explicar el benestar quan estaves al seu costat; et senties tu mateixa; et donava ànims, si calia, i et feia participar de la seva vida. Era inquieta, tenia esperit de recerca, esperit científic, li agradava entendre les coses. Era molt sensible i propera, davant dels problemes a vegades reia amb tu i fins i tot hi buscava la punta d'humor, a la vegada que hi posava remei.

La Rosa i en Quico Padrosa, que fa tan poc que ens ha deixat, es parlaven per correu electrònic donant-se ànims. L'última conversa va ser per telèfon a finals d'agost. Es deien "hem de tirar endavant, fer tot el què ens diguin i creure en la ciència". Allà on s'hagin trobat, que vetllin per tots nosaltres.
Mai més tindrem la Rosa al costat però el que ens ha donat ho guardarem dintre del nostre cor, seguirem parlant d'ella i d'aquesta manera mai marxarà del tot.

Dolors Forn va conèixer també la Rosa com a estudiant i li va poder seguir la seva trajectòria acadèmica i personal fora de l'Escola.
La seva incorporació com a docent ve marcada per un estil molt personal, una manera de fer propera i senzilla però caracteritzada per una gran professionalitat.

Trobarem a faltar les teves freqüents badades:" ja he tornat a perdre les claus!" O "algú ha vist la meva carpeta?". Aquestes són expressions molt escoltades al 5è pis de l'escola.
Una companya especial, una bona amiga pacient i tolerant... que te'n vas amb els primers freds d'aquesta tardor transparent, envoltada de tots els qui t 'han estimat i a qui tant has donat.

La **Mar Sanglas** coneix la Rosa perquè varen treballat en equip més de quinze anys. Varen compartit temps a les sales de professorat però també varen estar unides més enllà de l'estrictament professional: També se'ns fan presents aquells moments que hem gaudit molts de nosaltres i que no oblidarem mai: uns esmorzars al Mogas, un camí de tornada a casa, unes convivències, algun viatge a Itàlia, alguna tarda de cinema, alguna xerrada a la porta de l'escola, algun soparet, matèries compartides, bones estones, algun"cotilleo" –com t'agradava anomenar-lo – i també, perquè no, algun que altre neguit.

Un altre company professor, en **Miquel Cubero**, glossa els seus sentiments d'aquesta manera: Sento que la Rosa des de la seva nova realitat ens convida a sortir del nostre ensopiment, a donar la cara, a dir-nos que la mort no té la darrera paraula... Sento que l'abraçada que ens ha quedat pendent de fer, un xic més endavant, ens la podrem fer i serà més plena, més intensa, còsmica, divina.

Alumnat de l'escola i alguns amics de la filla de la Rosa també han volgut expressar les emocions que senten en un moment com aquest:

No us rendiu, sou a temps
de començar de nou.
D'acceptar les vostres ombres,
soterrar les vostres pors,
alliberar el llast,
reprendre el vol.
No us rendiu que la vida és això:
continuar el viatge,
perseguir els somnis,
destravar el temps,
córrer la runa,
i destapar el cel.
No us rendiu, si us plau, no cediu,
encara que el fred cremi,
encara que la por mossegui,
encara que el sol s'amagui,
I el vent calli.
Perquè la vida és vostra
i vostre també el desig.
Perquè ho heu volgut
i perquè us estimem.
Perquè hi ha el vi i l'amor,
és cert.
Perquè no hi ha ferides
que no curi el temps.
Obrir les portes,
treure els forrellats,
Viure la vida i acceptar el repte,
recuperar el riure,
assajar un cant,
baixar la guàrdia i estendre les mans,
desplegar les ales
i intentar de nou
celebrar la vida i reprendre el cel.
No us rendiu, si us plau, no cediu,
encara que el fred cremi,
encara que la por mossegui,
encara que el sol es pongui.
Perquè cada dia és
un començament nou.
Perquè no esteu sols,
perquè nosaltres
us estimem.

Francesc Padrosa

Francesc Padrosa Pañella
SJ (1940-2013)

En **Francesc Padrosa** va ser professor de l'**Escola Joan Pelegrí** entre els anys 1971 i 1996. La seva mort ens va sorprendre just a l'inici d'aquest curs i ens va deixar, a tots els que l'havíem conegut i estimat, una mica orfes.

En **Francesc** havia nascut el 1940, el 1957 ingressava a la **Companyia de Jesús** i anys després es llicenciava en *Biologia*. Com a *Jesuïta*, capellà i professor de ciències, va arribar a l'Escola l'any 1971. Va ser llavors quan el vaig conèixer, als actes d'inauguració de l'edifici de secundària de l'Escola. Ell, juntament amb altres capellans, concelebrava la missa que va ser l'acte central d'aquell dia. Jo era un nen de 10 anys que també arribava aquell any a l'Escola.

No va ser fins el 1974 que els nostres camins s'aproparen i anaren sovint paral·lels fins el 1996. Va ser el meu tutor i professor de *Ciències Naturals* de primer de BUP (el que ara seria 3r d'ESO). Encara el recordo entrant a classe seriós, mirant-nos als ulls, recorrent la classe amb la mirada i aconseguint atenció immediata. Va ser ell qui ens va ensenyar a entendre el mètode científic, qui ens motivava a estudiar, de vegades més enllà del previst als programes oficials.

Gairebé revisc, com si fos ahir, la classe en què ens explicava el procés químic de la fotosíntesi. El recordo com un professor brillant i engrescador que usava a les seves classes metodologies molt variades: treballs en grup, exposicions, sessions de diapositives, experiments, disseccions i fantàstiques classes magistrals... tot amb la naturalitat i la confiança que li donava el fet de ser un molt bon pedagog i un savi de la seva matèria. Com a tutor, el recordo proper i distant alhora. Es preocupava pel funcionament del grup, parlava amb cadascú de nosaltres; però he de confessar que el seu posat gran, la seva barba i la seva veu profunda m'intimidava i els primers mesos del curs tot just era capaç de respondre-li amb monosíl·labs.

A més de la seva feina de professor a l'Escola, en **Francesc Padrosa**, com a jesuïta, també exercia de Consiliari (una mena de conseller espiritual) de la **Comunitat Cristiana de l'Ateneu Montserrat**. En aquells anys juvenils el grup dels meus amics i jo teníem inquietuds i ens reuníem en grups de debat i reflexió alguns dies de la setmana per la tarda en acabar les classes fins les 8 (es deia el "**Club de 6:30 a 8**"). Ens trobàvem, xerràvem, debatíem i, en ocasions, aprofundíem en la nostra incipient fe cristiana. En **Francesc Padrosa** era un dels monitors d'aquells grups: ens atenia, ens ensenyava a parlar, a respectar les opinions dels altres, ens feia sentir còmodes expressant les nostres opinions i ens motivava a expressar-les. Ens feia sentir bé, acollits, segurs, importants, membres d'un grup...

L'any 1979 va morir el meu pare, a Castelló. Jo llavors cursava COU (l'actual 2n de Batxillerat). A en **Francesc Padrosa** li va faltar temps per organitzar un cotxe i presentar-se allí, amb un parell d'amics meus i un altra professora i amiga, per ajudar en el que fos, per consolar la mare i per donar-me suport. Quantes paraules i gestos de confort no haurà donat en tots els seus anys de sacerdoci, quanta esperança haurà repartit.
Em vaig anar fent gran, vaig deixar l'Escola per anar a la Universitat, però sovintejava encara per *l'Ateneu*; llavors érem els amics i jo qui fèiem de monitors dels grups del **Club de 6:30 a 8**. En Francesc ens seguia ajudant i orientant, ens indicava com portar millor cadascun dels nostres grups.

A més, a *l'Ateneu* ens agradava fer "*Festivals*". Tots els anys per Nadal fèiem una mena d'espectacle de teatre musical i varietats: dansa, cançons, acudits... En **Francesc Padrosa** era el nostre **Eugenio** particular. El bordava... amb aquella veu profunda, aquella mirada seriosa que recorria la sala com si es sorprengués que la gent rigués. A en **Francesc** li agradava molt imitar l'**Eugenio**... i així de pas, estava amb la gent de *l'Ateneu*, estava al cas dels seus neguits, de les seves preocupacions, ens observava avançant per la vida i si ens veia defallir, sempre ens dirigia un acudit amb la mirada i una paraula càlida que et feia sentir important i estimat.

Els anys van anar passant i, una vegada acabada la carrera, vaig tenir l'oportunitat de tornar a l'Escola com a professor el 1986. N'estic segur que en **Francesc Padrosa** devia facilitar aquest retorn.

Aquells eren anys complexos, els jesuïtes havien cedit la titularitat de l'**Escola a la Fundació Cultural Hostafrancs**; malgrat això, ell va romandre a l'Escola, se l'estimava. En aquells anys l'Escola volia i necessitava redefinir el seu Projecte Educatiu per encarar la nova etapa que s'obria amb la FCH. A en **Francesc Padrosa** en aquella època se'l veia més silenciós; deixant que fóssim els altres qui, de vegades amb una irreverència pròpia de la joventut i la inexperiència, definíssim les bases del nostre model actual d'escola: una escola humanista, laica i catalana. Malgrat tot, sempre trobava un moment per preguntar per la mare i per veure com m'anaven les classes. La seva mirada, el seu somriure càlid i tranquil posaven ordre a l'estrès dels primers anys de docent.

Ens explicava, abans i després, les seves estades pastorals a Mèxic. Marxava il·lusionat, tornava cansat, però ric d'experiències. Segur que per allà també devia repartir la seva calidesa, la seva tendresa, les seves paraules de confort, la seva esperança i les seves idees i iniciatives per ajudar a construir un futur una mica millor.

Uns anys més tard, a principis dels 90, sent jo *Director Pedagògic d'ESO*, vaig tenir ocasió de copsar un nou aspecte de la personalitat d'en **Francesc**: era un home infinitament curiós, un treballador incansable i disciplinat, molt autoexigent en el seu treball, que transmetia seguretat, que malgrat els anys d'experiència acumulada, sempre estava disposat a seguir aprenent i ensenyant. Recordo el seu curs de formació del professorat a l'Escola on ens ensenyava tècniques per aprofundir en la construcció de l'aprenentatge significatiu de l'alumnat. Eren anys de reforma educativa i a tots ens il.lusionava trobar un nou model a través del qual poder oferir a cadascun dels nostres alumnes el més adequat a les seves aptituds, capacitats i esforç. Ell estava al capdavant d'aquest esperit de reforma i millora del model educatiu a l'Escola, al servei del nostre alumnat.

Quan el 1996 ens va anunciar que marxava de l'Escola, la *Companyia de Jesús* el destinava a dirigir l'**Escola Claver de Lleida**, ens va doldre, em va doldre, que un professor exemplar, un company estimat ens deixés. Ell assumia el canvi amb disciplina i també, sobre tot, amb il.lusió i alegria pels nous reptes. Periòdicament m'enviava la revista que editaven a l'**Escola Claver**. Anava sabent d'ells pels amics comuns, però trobava a faltar la seva presència propera. Alguna vegada quan ens trobàvem em parlava de la seva col.lecció de llapis i de si seria factible informatitzar les fitxes de cadascun. Fins i tot a les coses més senzilles hi posava tot el cor...

Quan els camins de la vida em van tornar a donar tombs vaig buscar el seu refugi. Ell amb pinzellades suaus i paraules mesurades em va mostrar la seva comprensió, la seva tolerància, el seu suport... de nou la seva empenta m'ajudava a tirar endavant i buscar un futur millor on ser feliç. I així un dia de setembre de 2013, ens arriba la notícia de la seva mort. No va poder recuperar-se d'una complexa operació cardíaca. Entrava al quiròfan sabent al que s'enfrontava, com sempre ho havia fet a la vida: encomanant-se a Déu i posant-se a les seves mans i a les de la ciència. I ara, orfes de la seva presència per sempre més, no podem sinó honrar la seva memòria mantenint viu el seu record.

Vaig tenir la sort i el privilegi de gaudir de la companyia propera d'en **Francesc Padrosa** al llarg de gairebé 25 anys, al llarg dels quals el seu magisteri i exemple han fonamentat la meva vida i, amb tota seguretat, la de milers i milers d'altres persones. Persones que vam gaudir de la seva presència, la seva veu, les seves paraules, la seva il.lusió, la seva implicació, la seva esperança, del seu exemple, de la seva voluntat constant de servei als altres... **Francesc**, siguis on siguis, has de saber que ens has fet un gran bé. Gràcies.

Herminio Manzano
Professor de l'Escola Joan Pelegrí

benvinguts!!!

Us presentem els nous alumnes de P3 d'aquest any. Molt benvinguts a l'Escola Joan Pelegrí!

Tabaletes

Polzets

Patufets

P3 CELEBRA LA CASTANYADA

El 25 d'octubre, els nens i nenes de P3 van anar als ***Jardins de Vil·la Amèlia*** a celebrar la **Castanyada**.
Aquell dia va fer molta calor i els nens i nenes van poder gaudir d'una excursió d'allò més agradable.
Al parc van fer moltes activitats, com per exemple: mirar les fulles dels arbres, observar-los, agafar moltes fulles i jugar a fet i amagar.
També van jugar en un parc on hi havia de tot: un tobogan, un sorral, on hi van jugar amb pales i cubells, i una caseta de fusta on hi havia escales i un passadís molt llarg.
Els nens i nenes s'ho van passar molt bé i els va agradar tant que hi tornarien a anar totes les vegades que poguessin.

Alumnes de 6è A i C de Primària
Igor Bernabé i César Álvarez

EL SENYOR DELS COLORS

El passat 29 de novembre a la sala *Mozart* els nens i nenes de P3 van rebre una visita inesperada que els va fer molta il·lusió.
Va anar a veure'ls un home molt alt i replet de colors per tot arreu, es deia el **SENYOR DELS COLORS**.
Un cop allà els va explicar moltes coses i els va fer un munt de jocs de màgia. De tots ells els que més els van agradar van ser: el truc de fer desaparèixer llaminadures, i un en què el **Senyor dels Colors** sabia transformar l'aigua normal en aigua de color blau. Va ser sorprenent!
S'ho van passar molt i molt bé, tant, que ara estant tots desitjosos que un dia pugui tornar a fer-los una altra visita.

Alumnes de 6è B i 6è C de Primària
Pol Morillas i Marc Graells

caixafòrum

Els alumnes de P4 van anar al **Caixafòrum** el passat més de novembre. Per arribar-hi hi van anar caminant, va ser una bona passejada.
Un cop allà van fer dues activitats: una era el **Sol Lewitt** i a l'altra van treballar què era el dins i el fora. De les dues, l'activitat que més els va agradar va ser la del Sol Lewitt.
Després d'això us preguntareu, qui és el Sol Lewitt? El Sol Lewitt és un pintor que fa els quadres de molts colors. Allà també van veure un jardí secret on no hi havia res de res, només aigua. La veritat és que de tant que els va agradar tot el que van veure, hi tornarien. Voldrien tornar-hi un cop més per seguir aprenent moltes coses més.

Alumnes de 6è A de Primària
Ariadna García i Nerea Martín

El cicle incial visita el Parc Forestal de Mataró

Els nens i nenes de cicle incial, el dia 18 d'octubre, van visitar el **Parc Forestal de Mataró**. Van arribar fins allà amb autocar i hi feia molt bon dia, i el van aprofitar al màxim. Van fer moltes coses: van veure bolets, fulles , castanyes, una granota petita i insectes de tota mena.

També van passar per camins estrets i llargs. Visitaren un mirador que els va agradar molt. Van recollir aglans, castanyes i molts fruits secs de la temporada, a més de fulles seques. Tenien uns cistells ben plens!
En acabar, van dinar en unes taules de pícnic tots junts, estava tot boníssim.

Els va agradar molt, tant que no volien marxar del parc.

Alumnes de 6è B de Primària
Marina Franco i Ferran Esteban

Taller de mobilitat

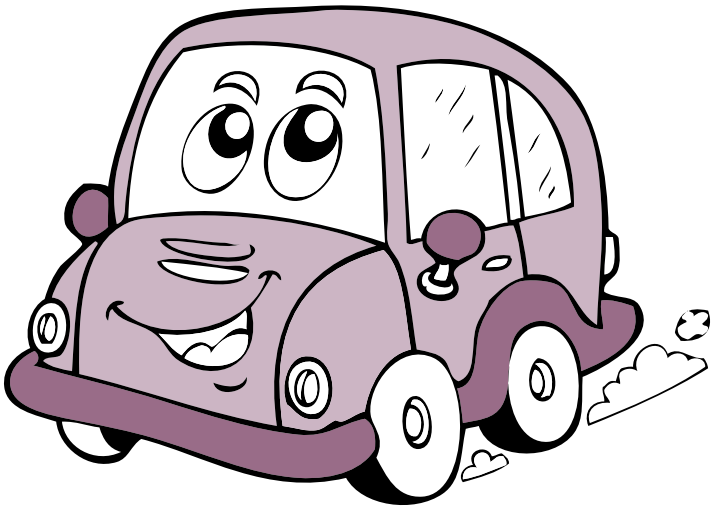

El passat dimecres 30 i dijous 31 d'octubre, els alumnes de cicle mitjà van fer un **taller de mobilitat urbana** per ser uns vianants prudents i responsables a l'hora de circular per la ciutat.
Els van fer una xerrada perquè aprenguessin les diferents "normes", un joc amb una pissarra digital per veure els errors en un carrer i una sopa de lletres, diversos circuits que havien de superar de la manera més segura jugant amb una tablet i el plat fort i, el que els va agradar més, va ser conduir un petit cotxe elèctric per un circuit muntat al Parc de l'Escorxador.
Als alumnes de 3r i 4t els va ser força fàcil el circuit, moltes corbes i una gran rotonda al centre del circuit. Tot i això alguns nens van fer alguna petita imprudència al volant dels petits "audis".
Després els van obsequiar amb una bossa, un llibre, un estoig, un clauer reflectant i un joc per poder jugar a la classe.
Aquell dissabte i diumenge, alguns alumnes hi van tornar per repetir el fantàstic dia que havien passat.
Va ser mooolt divertit!!!

Alumnes de 6è A de Primària
Pau Cortijo i Marc Castell

PRIMER I SEGON

VIATGE AL CAIXAFÒRUM

Aquesta sortida al **Caixafòrum** els nens i nenes de 1r la van fer en dies diferents. Els de 1r A hi van anar el dimarts, 19 de novembre, i, els de la C i la B el dimecres 20. Els tres grups van anar-hi caminant des de l'escola.
El temps va variar d'un curs a l'altra, i mentre que als de l'A i la C els hi va fer sol i bon temps als de la B, tot i tenir sol, van tenir un dia fred i ventós.
Un cop al **Caixafòrum** la visita va durar una hora. Allà van fer moltes activitats: els van explicar contes i històries, van cantar cançons força variades i, fins i tot, van ballar danses també.
De totes les activitats que van fer, la que els va agradar més va ser la dels contes i els balls. Sobretot un dels contes, el que parlava de la guineu i la balena; el del tigre també els va cridar molt l'atenció.
És una visita que els va agradar molt als tres grups i que no els faria res tornar a fer. Aprenen noves històries, contes i balls.

Alumnes de 6è A i C de Primària
Marina Prieta i Carla Mèrida

El 12 de novembre els nens de segon van anar caminant fins al **Caixafòrum** per fer-hi unes activitats.
Les activitats que es deien "dins i fora", formaven part d'un taller de contes que parlaven de coses d'arreu del món. Com per exemple: d'Amèrica, de Brasil, de França, de la Xina…
Però el més divertit va ser que els contes no només els escoltaven sinò que també els cantaven i ballaven. I aquesta part va ser molt divertida.
Els nens i nenes de segon han reconegut que el que més els va agradar va ser el taller de contes i que voldrien tornar-hi anar per aprendre, cantant i ballant històries de més països.

Alumnes de 6è B de Primària
Anna García, Júlia Mola i Carlota López

Els nens i nenes de 3r van anar d´excursió a **Arbúcies**. Hi van anar amb autocar.
Allà van anar a fer un taller dels cinc sentits, que consistia a fer un recorregut sense sabates per la muntanya.
El dia va ser assolellat però també va haver-hi una mica de boira.
Mentre feien el recorregut van veure molts arbres, una muntanya, boira, castanyes … També alguns animals, com per exemple: un gripau, formigues, aranyes, un porc senglar, escarabats, una guineu, un esquirol…
Després de l´activitat van anar a dinar a unes taules de pícnic i quan van acabar de dinar van poder jugar una estona.
S'ho van passar d'allò més bé, fins i tot tornarien a repetir la sortida de tant que els va agradar.

Alumne de 6è A de Primària
Guillem Bachs

PARC SELVA DE L'AVENTURA

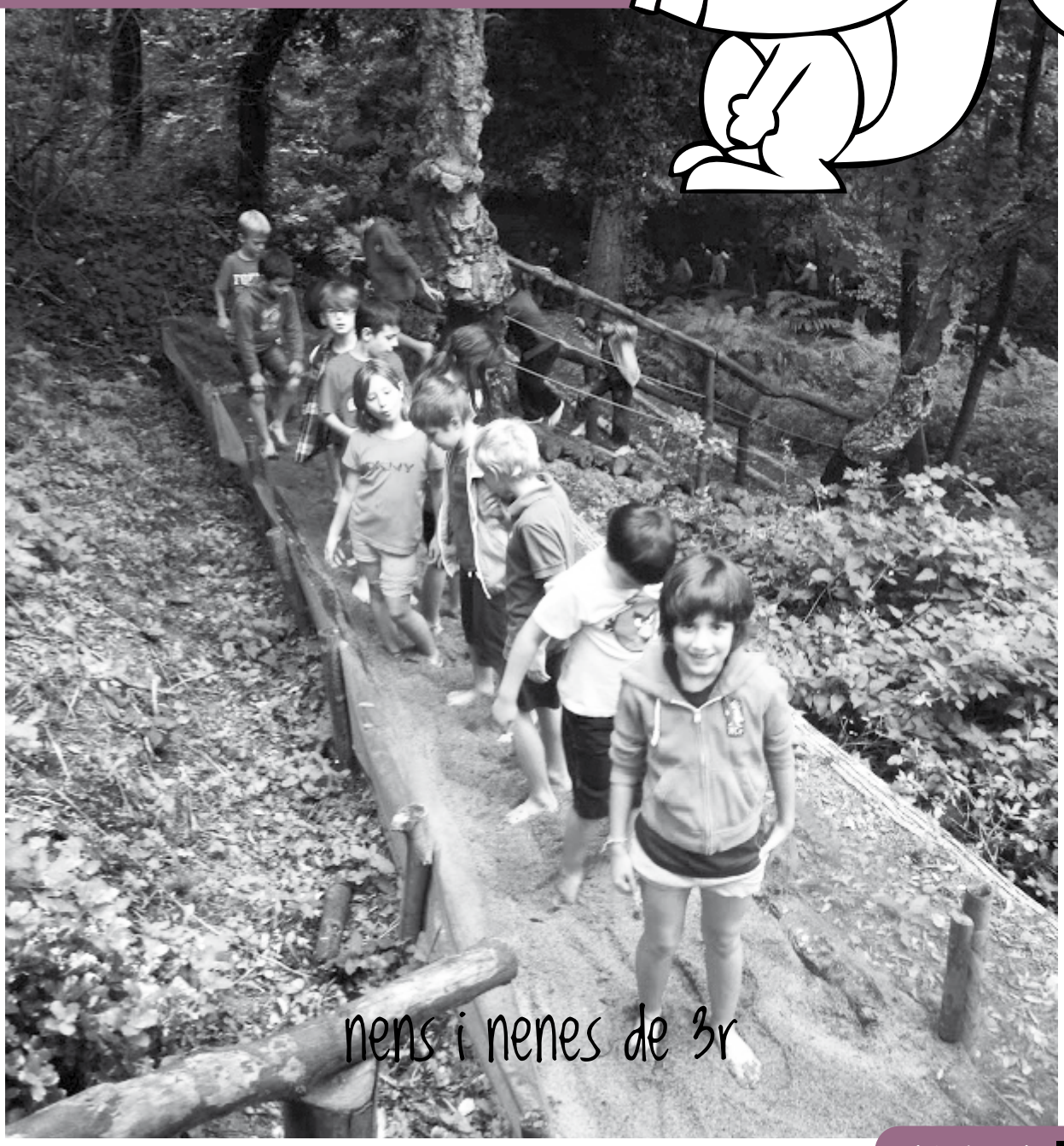

nens i nenes de 3r

4t Navega al Port de Barcelona

Els nens i les nenes de 4t van anar al **Port Comercial de Barcelona**, el dia 15 i 16 d'octubre, i hi van anar amb autobús, amb la línia D20.
Quan van arribar van conèixer tot el port de Barcelona. Després van fer una activitat molt maca dels diferents tipus de vaixells i de les diferents parts del port. Tot seguit van agafar un veler amb el capità *Manolo* i varen anar fins a la bocana del port. Allà van veure diferents tipus de vaixells com per exemple: creuers, un remolcador, un granoler, un petrolier, moltes "golondrines" i molts més vaixells. Els hi va fer molt bon temps, molt de sol i sobre tot molta calor.
S'ho van passar molt bé, i els hi va agradar molt.

Alumnes de 6è C de Primària
Berta Martín i Judith Bringué

SORTIDA A COLLSEROLA

Els nens i nenes de cinquè van anar a **Collserola** el dia 5 de desembre. Van anar-hi per observar elements de la fauna i la vegetació. Per arribar-hi van haver d'agafar el metro i els Ferrocarrils de la Generalitat.
Un cop allà els van fer diverses activitats, com identificar les plantes, calcar fulles, amagar objectes i trobar-los, i també van veure un vídeo. A la majoria dels nens i nenes de cinquè l'activitat que més els va agradar va ser la d'identificar les plantes i l'observació de diverses plantes, arbres, ocells i fins i tot, un cuc.
Als nens i nenes de cinquè la sortida els va semblar divertida, entretinguda i didàctica: A la majoria dels nens i nenes no els faria res tornar-hi a anar.

Alumnes de 6è B de Primària
Eric Bouzas, Román-Saulo Sosa i Christian Pérez

Museu paperer de Capellades

Durant el primer trimestre els nens i nenes de 6è vam visitar el **Museu Molí paperer de Capellades**. Una antiga fàbrica de paper que durant el segle XIX va ser de les més importants de Catalunya. Allà ens van ensenyar quin era el procés que fa més de 100 anys servia per fabricar paper.

Elaboració del paper...

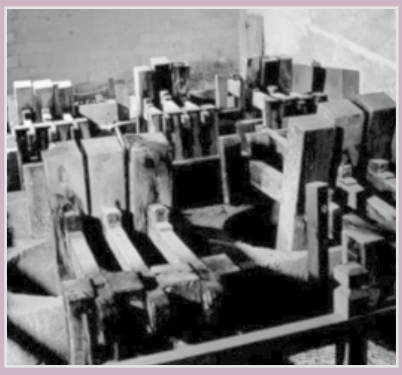

• Primer triàvem la roba blanca i la tallaven en uns trossets molt petits.
• Després aquesta roba la feien passar per l'expulsador, una rentadora que es feia servir per treure la sorra i la pols.
• Seguidament posaven a l'adobador on reposava submergida en aigua.
• Llavors es posaven a una mena de martells gegants on es xafava.
• Després d'estar 12 hores aixafant la roba, ja tenien gairebé feta l'elaboració de la pasta del paper, només faltava posar-la en un gran cub ple d'aigua on la pasta fina aconseguida es barrejava amb l'aigua.
• Aquesta pasta barrejada amb l'aigua es passava a través d'un sedàs amb forma de full de paper on les partícules s'hi quedaven atrapades amb la forma de paper.
• Finalment es premsaven els fulls i després es posaven a assecar amb unes pinses en uns estenedors. Un cop s'havien assecat del tot, com que hi quedaven arrugues, els havien de planxar amb una mena de corrons que es feien servir a mà.
• I amb aquest darrer procés ja estava fet el paper i només quedava agrupar els fulls en paquets.

Alumnes de 6è A i C de Primària
Eric Galán i Max Caixàs

Fish & Chips

El 22 de novembre els nens i nenes de 6è vam viure una gran experiència, vam ser els protagonistes d'un programa de televisió. Per això ens vam haver de despertar molt d'hora i a les 6:45 ja havíem d'estar al C/Tarragona, davant la xurreria, per anar cap al plató de **Fish & Chips** on havíem de concursar enfrontant-nos a una altra escola, l'escola **Voramar**.

Tots estàvem molt nerviosos, sobretot els qui eren els concursants: **Guillem Eliasson**, **Mireia Muñoz** i **Víctor Marín**. Quan vam entrar al plató ens vam sorprendre molt, perquè no era tan gran com ens l'imaginàvem vist per la televisió.

Un cop tots dins els que feien de públic vam estar una estona practicant el ball i la manera d'aplaudir, el senyor que ens ho ensenyava, era molt simpàtic i graciós i això va ajudar a què ens portéssim millor i estiguéssim atents perquè ho volíem fer bé.

Quan va començar el programa els concursants estaven molt nerviosos, tot i així ho van fer molt bé a totes les proves, llàstima que al final per ben poc no vam guanyar. Però això ens va ser igual, ja que ens hi vam esforçar de valent i vam gaudir d'una experiència inoblidable, ens ho vam passar molt bé!!!!

Alumnes de 6è C de Primària
Clàudia Vilà i Gemma Palomeras

FEM PANELLETS

Durant la setmana de la Castanyada, a moltes classes de l'escola, els nens i nenes van fer panellets.

Mireu els de P5 com van gaudir posant els ingredients i remenant la massa una bona estona fins a aconseguir-ne una de molt ben feta per a poder fer uns esplèndids panellets!

Els nens i nenes de 3r també van elaborar panellets. Primer van posar, en un bol, patata bullida aixafada, ametlla triturada i sucre. Per acabar van fer les boletes que acabarien sent els panellets.

Mireu els de P5 com van gaudir posant els ingredients i remenant la massa...

Els van fer de xocolata, de coco, d'avellanes i d'ametlla però també els hagués agradat fer-los de cafè, maduixa, pinyons i de llaminadures.
S'ho van passar molt bé perquè en acabar es van poder llepar els dits. Els panellets els van fer al menjador i es van distribuir en grups de 4 nens i nenes. Ens han explicat que abans, a P5, a 1r, i alguns a 2n, n'havien fet, i en tornar a fer-los han gaudit molt.

Alumnes de 6è B i C de Primària
Irene Santiesteban i Cristina Roig

LA CASTANYADA

La setmana del 28 d'octubre els nens i nenes de l'escola van estar preparant-se per la Castanyada.

Els de P5, primer, segon i tercer van estar fent els panellets. Els nois i noies de 5è van estar guarnint la secretaria. Els de sisè van estar fent grups per fer de castanyers i guarnint el porxo. Als de P3, la **Mariuca** els va anar a veure, i els va portar cargols enlloc de castanyes.
Cada curs va fer un mural: Els de P3 una paperina amb castanyes. Els de P4 van fer un paisatge amb cargols. P5 van fer un mural de fulles i castanyes. Els de primer van fer les tres bessones fent panellets. Els de segon van fer un bosc ple de bolets. Tercer, una castanyera. Els de quart, un paisatge d'arbres. I, finalment, els de cinquè van fer unes vinyes i sisè unes fruites de temporada. Tots van quedar molt macos!

La tarda del 31 d'octubre tots els nens i nenes estaven molt emocionants per la festa. Els nois i noies de sisè van fer de castanyers i als nens petits els van agradar molt els jocs que els van preparar. A les quatre va ser l'hora de menjar castanyes. Estaven boníssimes!. De P3 fins a quart van ballar danses al pati, entre d'altres: El xipi-xipi, la castanya, en Joan petit quan balla... Mentrestant els nois de cinquè i de sisè van fer una discoteca. Va ser una tarda molt divertida!

Alumnes de 6è C i 6è B de Primària
Anna Bertran i Mar Franco

El Petit Príncep

Per celebrar el 70è aniversari de la publicació del *Petit Príncep* tota l'escola hem fet activitats dedicades a aquest aniversari.
A P3 i a P4 van fer el planeta en què viu el Príncep a la tapa de l'àlbum i un estel amb el qual viatja de planeta en planeta. També van portar fotografies de la seva família per fer una frase i estudiar-la: "Les persones grans van ser petites i no se'n recorden". Sobretot van conèixer els personatges de la història.

A P-5 van fer molts dibuixos del *Petit Príncep*, van portar llibres i fotos d' amics i van parlar de l'amistat. I sobretot varen fer el planeta del *Petit Príncep* amb venes de guix.
A 1r varen fer la tapa de l'àlbum, van portar llibres i manualitats per fer el racó del "*Petit Príncep*". També van anar a veure l' exposició de secretaria i de la biblioteca, que els va agradar molt. I sobretot el que no podia faltar va ser l'explicació de la història del *Petit Príncep*.

A 2n van fer la tapa de l'àlbum, van pintar dibuixos de la història i la van construir. Van llegir un trosset del llibre, i els van explicar la història del *Petit Príncep* amb imatges i vídeos. També van anar veure l' exposició de la biblioteca i de la secretaria.
A cicle mitjà, els de 3r, com tots els altres cursos, van fer la tapa de l'àlbum, van escoltar el conte i cada dia obrien una finestreta del calendari del *Petit Príncep*, i també varen treballar una frase. Finalment van veure les dues exposicions.
A 4t van veure pel·lícules i fragments de la història del *Petit Príncep* i van fer la tapa de l'àlbum. Van portar llibres i contes del *Petit Príncep* i varen passejar-se per les dues exposicions.

Ja a cicle superior, 5è i 6è, vàrem fer la tapa del *Petit Príncep*, tota ben pintada amb aquarel·les i a les classes vam portar llibres i objectes relacionats amb aquest llibre.
També vam visualitzar alguns vídeos i finalment també vam visitar les diferents exposicions.
A tots ens va agradar celebrar l'aniversari d'aquest Petit personatge i conèixer una mica més d'ell i la seva història. Va ser molt divertit.

Alumnes de 6èC de Primària
Judith Bringué i Berta Martin

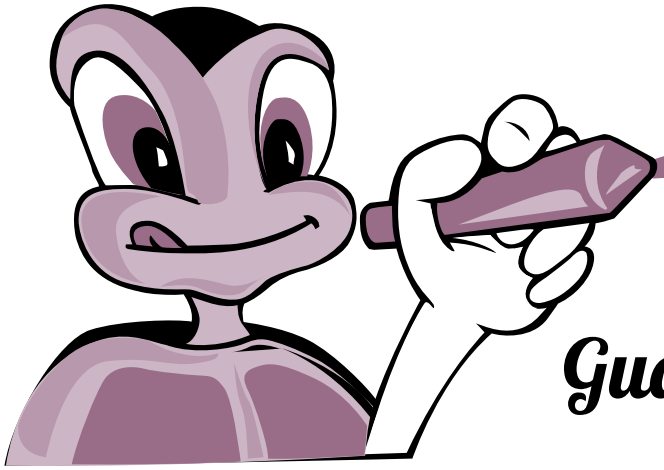

Guanyadors del dibuix del barri 2013

Dilluns, 7 d'octubre, un grup d'alumnes de l'escola: la **Gemma**, el **Pau**, la **Marina**, el **Sergi**, l'**Ailín** i la **Judit** juntament amb tres nens més de l'**Escola Miquel Bleach** vam anar a l'entrega de premis del concurs de dibuix del barri d'Hostafrancs perquè havíem guanyat un premi en les nostres categories. L'entrega va ser al **Casinet d'Hostafrancs**.

Un cop allà, ens van fer una actuació i ens van entregar el premi de dibuix que havien guanyat de associació de veïns del barri. Es van entregar, de totes les escoles, més de 400 dibuixos dels quals només 9 van estar premiats. Va ser una tria complicada a l'hora de decidir quins eren els guanyadors d'entre tants dibuixos.

Alumnes de 6è A, B i C de Primària
Gemma Palomeras, Pau Cortijo i Marina Franco

1r Premi

Pau Cortijo i la Gemma Palomeras

2n Premi

Marina Franco i el Sergi Comas

3r Premi

Ailín Cortijo i la Judit Romeu

Entrevistes

Entrevista a l'Àngels Vidal

1.- Quants anys fa que treballes de mestra? I aquí a l'escola?
Vaig començar quan tenia setze anys. Des del setembre de 1992.

2.- Per què vas voler ser mestra?
Sempre m'havia agradat: quan era petita jugava a nines, amb el meu germà o amb les amigues, i jo sempre era la mestra.

3.- Et va costar treure't el títol de mestra de magisteri d'infantil?
Em va costar, només, perquè treballava tot el dia i anava a classe quan sortia de treballar.

4.- A quina universitat o institut vas estudiar?
A l'escola de magisteri de la UB (la Normal de Sants). En aquells temps era l'única escola que hi havia.

5.- Com vas trobar aquesta escola?
Volien començar un parvulari a l'escola i alguns mestres que ja ens coneixíem, ens ho van proposar.

6.- Has treballat en alguna altra entitat o escola?
Sí, a dos parvularis diferents.

7.- T'agrada fer de mestra pels que fan infantil? Per què?
Molt. Perquè cada dia descobreixen coses noves, perquè tenen molta il·lusió... Perquè veus com es fan grans!

8.- Has fet de mestra pels nens de primària o de secundària?
Durant dos cursos vaig fer de professora a segon i a tercer de primària.

9.- Què és el que més t'agrada de l'escola? I el què menys?
La meva classe, els meus alumnes, m'agrada tot! Hi ha moments que hi ha un fet puntual que no t'agrada, però intentes solucionar-lo.

10.- Consideres que hi ha un bon ambient de treball entre els mestres?
En general, sí.

11.- Què representa per a tu el Grup UNESCO?
Fer reunions conjuntament amb gent de les diferents etapes educatives i amb alumnes de secundària, per decidir els temes de solidaritat que hem de treballar cada curs i coordinar-los a les etapes d'infantil / primària.

Alumna de 6è B de Primària
Mireia Muñoz

Entrevista al Daniel Sánchez

1.- Dani, vas estudiar en aquesta escola?
Sí, vaig començar a 1r d' E.G.B. al 1976.

2.- T'agradava aquesta escola com a alumne?
Sí, en tinc molt bon record, tant de la primària com de la secundària.

3.- Vas conèixer al Pele quan eres petit?
Sí, vaig tenir molta relació amb ell, també vaig ser monitor del CMX i encara el vaig conèixer més.

4.- Per què vas decidir treure't la carrera de mestre i no una altra?
Vaig començar a ser monitor als 14 anys i vaig veure que això m'agradava molt.

5.- Et va costar molt treure't el títol de mestre?
No, quan vaig fer la carrera ja "treballava" a l'escola i em va ser molt més fàcil, podia estar a l'escola i estudiava per la tarda de 6 a 9.

6.- Quan vas començar a ser el director de l'escola?
Al setembre del 2011.

7.- Tu volies ser director?
Sí, perquè l'escola la gestionem entre tots, i tots ens hi hem d'implicar.

8.- Et va costa molt arribar a ser director?
No, quan portes molts anys treballant a l'escola i té l'estimes, portar la direcció, no és difícil, és diferent.

9.- Què prefereixes ara seguir sent director o tornar a fer mestre?
Seguir sent director uns anys més però no m'agradaria quedar-me tota la vida. D'aquí a un temps vull tornar a fer de mestre.

10.- És molt estressant el càrrec de director?
Hi ha dies de tot.

11.- Tu voldríes afegir alguna assignatura a l'escola?
No, penso que les assignatures que es fan estan bé per l'escola.

12.- Creus que t'agradaria canviar alguna cosa de l'escola?
Sempre hi ha coses per canviar en una escola, però serien més aviat d'instal·lacions. Com un poliesportiu al terrat.

13.- Vols continuar fent de mestre fins a jubilar-te?
Sí, és una feina que m'agrada i espero poder-la fer fins que em jubili.

Alumnes de 6è de Primària
Irene Santiesteban
Cristina Roig

Passatemps

SOPA DE LLETRES

Alumne de 6è C de Primària
Jesús Coronado

Busca 7 arbres a la super sopa de lletres

A	L	B	E	R	C	O	C	P	P
P	E	F	C	O	X	S	G	E	A
J	O	V	G	U	H	N	R	H	L
L	D	M	C	R	B	E	H	N	M
A	V	V	E	E	R	U	G	H	E
B	I	N	T	R	M	I	D	S	R
M	I	M	O	S	A	F	J	A	A
T	A	R	O	N	G	E	R	G	Z

Solucionari: albercoc, taronger, pomer, perer, roure, palmera, mimosa

SUDOKU

8	5	4		9				6
1		9	3			2	8	4
2								
	1	3		4	2	9	5	
			5		6		1	
	7	8		3	9			2
	2	1		8		4		
3	8							5
9				2		1		8

8	5	4	2	9	1	3	7	6
1	6	9	3	5	7	2	8	4
2	3	7	4	6	8	5	9	1
6	1	3	8	4	2	9	5	7
4	9	2	5	7	6	8	1	3
5	7	8	1	3	9	6	4	2
7	2	1	6	8	5	4	3	9
3	8	6	9	1	4	7	2	5
9	4	5	7	2	3	1	6	8

Alumne de 6è A de Primària
Xavier de la Fuente

SOPA DE LLETRES

BUSCA ELS 7 ANIMALS QUE S'AMAGUEN EN AQUESTA SOPA DE LLETRES.

B	A	L	E	N	A	J	P	O	T
K	G	I	L	B	C	U	C	D	G
L	H	P	E	H	J	Ñ	G	G	A
O	E	C	M	S	H	O	F	J	L
V	Y	L	U	C	T	L	L	K	L
A	U	X	R	B	J	R	G	O	I
C	T	O	P	L	V	L	U	L	N
A	D	P	E	I	X	P	A	Ç	A

Alumne de 6è C de Primària
Paula Brugat i Judith Bringué

Respostes: Peix, Balena, Estruç, Vaca, Lèmur, Cuc, Gallina

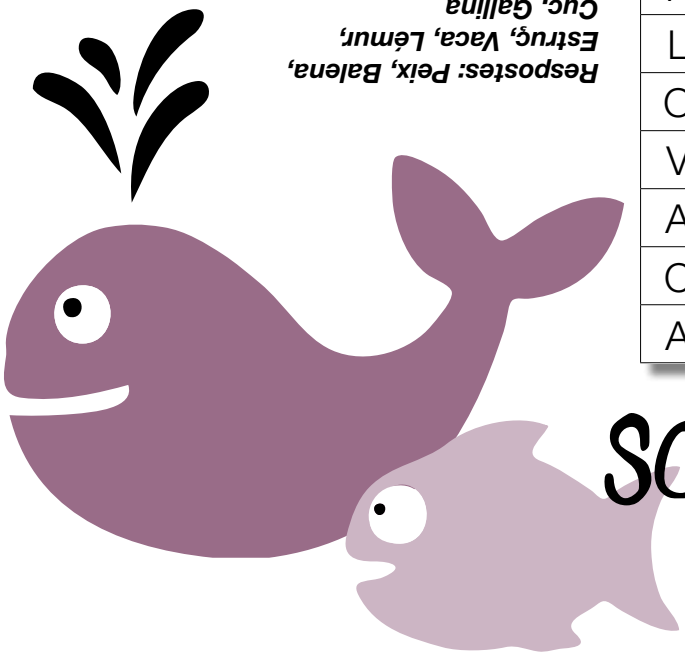

Convivències de 1r d'eso (curs 2013-2014)

Els nois i noies de primer d'ESO C, D i E vam anar de convivències els dies 17 i 18 d'octubre. Primer vam anar a **Gualba**, a la *Casa de colònies "El Pinatar"*, a fer dues activitats: una era construir un rellotge solar i l'altra utilitzar una clau dicotòmica per identificar els arbres i plantes de la zona on estàvem.

En acabar les activitats vam dinar al mateix lloc on érem i després vam tenir temps lliure. Més tard vam pujar a l'autocar i vam anar a la casa de colònies de "*Can Font*", a **Brunyola**, on vam passar la nit. En aquesta casa només hi vam anar els grups C i E.

La casa era una gran masia envoltada de prats verds. Una mica més enllà, al costat del bosc, hi havia una pista per jugar que vam aprofitar molt.

Després de sopar els professors ens van deixar temps lliure. Alguns van anar a jugar a fora mentre d'altres van quedar-se dins. A l'hora d'anar a dormir hi va haver bastant moviment de gent canviant d'una habitació a l'altra. Fins i tot gent que es va quedar a dormir a la sala on donaven tots els dormitoris (amb el consentiment dels professors, és clar). També hi va haver qui va provar de no dormir en tota la nit. Resumint: la nit va ser divertida .

L'endemà al matí, vam esmorzar i després de fer les maletes vam poder anar a fer un tomb pel poble. Era petit. Les cases eren de pedra i els carrers estrets. Vam estar jugant fins l'hora de dinar. En acabar, vam dur les maletes a l'autocar i vam emprendre el viatge de tornada cap a Barcelona.

Júlia Bianchi i Paula Rodríguez
1r ESO-E

UN VIATGE EN EL TEMPS PER LES MINES DE CERCS

Com era el treball a la mina? Quines condicions tenien? Què ha estat d'aquella explotació minera? Elsa Garcia ha visitat la colònia per tal de donar respostes a aquestes i a d'altres qüestions...

Després de quasi dues hores de camí, veiem al fons la xemeneia de la central tèrmica característica de **Cercs**. Fem, però, una mica d'història.

Tot va començar a mitjans del segle XIX, a l'any 1850, data en què es van començar a explotar les primeres mines. En aquesta època el treball era molt dur i rudimentari ja que els miners tan sols disposaven d'un pic i una puntona per extreure el carbó de la mina. Tampoc no era fàcil treure'l a l'exterior, ja que es feia mitjançant vagonetes que circulaven per rails i que eren empeses per homes o per animals.

Per sort el canvi es va iniciar a partir de l'any 1895, data en què *José Enrique de Olano* compra bona part de les mines impulsant la construcció de les colònies mineres de **Sant Corneli, Sant Josep i la Consolació.**

Aquestes colònies van ser construïdes perquè a prop no hi havia nuclis habitats ni serveis suficients per als treballadors. Es va construir una escola, un menjador, unes cases de 30m^2 perquè hi visquessin els treballadors, i no només una família precisament, però eren les condicions de l'època. El premi va ser que la producció de carbó es va multiplicar per 10 en només 22 anys. L'any 1911 de Olano va crear l'empresa **"Carbones de Berga S.A."**, i aquesta es va convertir en l'empresa més important del sector miner a Catalunya.

La primera visita que vam fer va ser a l'interior de la mina, la persona que ens va fer de guia, després de posar-nos el casc amb el seu llum corresponent, ens va explicar coses molt curioses, com que a la mina, d'uns 6 Km., només es treballava als primers 600 m.

Anàvem en una vagoneta que feia molts sotracs, però per sotracs les condicions laborals de l'època: 12 hores de treball, pràcticament sense llum i sempre sotmesos al perill del grisú (aquests gas tan tòxic i altament inflamable) i que tants accidents en forma d'explosions ha causat, com la de 1975 en què van morir 30 persones. I no va ser precisament perquè fumessin, ja que es va prohibir fumar l'any 1970.

Una vegada vam acabar el recorregut per l'interior de la mina, ens van portar a veure un audiovisual per després passar a visitar el museu on vam saber que el carbó que treien era destinat al consum domèstic, transportat en ferrocarril i com a combustible de la central tèrmica, que va cremar carbó fins al 2011.

L'any 1991 l'empresa **"Carbones de Berga S.A."** va tancar definitivament i les mines van continuar produint lignit (que era el carbó propi d'aquí), fins el 2007, data en què va tancar definitivament l'última mina.

El nostre viatge en el temps finalitza aquí, però no vull acabar sense ressaltar el bon estat en què es troba la colònia en general i recomano aquesta visita per poder entendre una mica més la nostra història.

Elsa Garcia, *4t ESO B*

4t visita una colònia tèxtil a Borgonyà

El dia 13 d'octubre del 2013, l'alumnat de 4t ESO F van anar de sortida de l'àrea de socials a visitar una antiga colònia tèxtil de **Borgonyà**. Primer, els van ensenyar la fàbrica per fora, perquè actualment aquests edificis estan ocupats per altres indústries, i els van explicar tota la història d'aquells edificis. També, els van mostrar on filtraven l'aigua que venia del canal i la sala de la màquina de vapor, que només es feia servir quan no hi havia suficient energia hidràulica. Després de fer la visita pel que seria la fàbrica, van anar a veure la colònia. Van fer una visita a casa d'un obrer. Totes les cases dels treballadors eren iguals: tenien tres habitacions, una cuina, un lavabo i un pati al darrere. Per acabar, van fer una volta per la colònia i van anar a veure el camp de futbol. Quan van acabar la visita van anar a dinar a l'antiga guarderia, que actualment és un casal d'avis. En acabar el dinar van tenir una estona d'esbarjo i s'ho van passar molt bé.

Mar Sans i Maria Rodríguez
4t F

VISITA MUSEU DE LA INFORMÀTICA CFGM

En aquest primer trimestre hem visitat el **Museu de la Facultat d'Informàtica de Barcelona** amb la classe de primer del Cicle de Grau Mitjà d'Informàtica. Aquest museu recull i presenta la història de la informàtica, tal com l'ha viscut la mateixa facultat en la seva història.

El museu està organitzat en 4 seccions

1. Els antecedents de la informàtica, on es poden veure des de les primeres calculadores mecàniques del segle XIX fins a les petites sumadores de butxaca dels 70-80.
2. L'evolució de la tecnologia, des dels grans ordinadors dels anys 50-60 que ocupaven tota una sala, pesaven vàries tones i trigaven una desena de segons en fer una divisió, als ordinadors d'avui en dia que podem agafar amb la mà i són capaços de realitzar centenars de milions d'operacions per segon.
3. Els ordinadors a les empreses. Grans ordinadors que podíem trobar fins no fa gaire en les grans empreses i les administracions, de finals dels 70 i dels 80, amb alguns dels seus perifèrics.
4. Els ordinadors personals, com l'IBM PC de la fotografia, on jo mateix em vaig estrenar programant els primers anys de la carrera, que van canviar el panorama de la informàtica personal a mitjans dels anys 80, o els primers ordinadors populars amb Interfície Gràfica d'Usuari (IGU), com els Macintosh. I d'altres com els Spectrum, Commodore, Amiga, Amstrad on vam iniciar-nos en els primers videojocs dels 80-90...

Josep Alcon
Tutor 1r CFGM SMX

Ens visita...l'escriptor Toni Cotet

Autor de la novel·la llegida a tercer, ***El pont de la llum***

Les classes de 3r d'ESO varen tenir la visita de l'escriptor **Toni Cotet**, el dia nou de desembre.
En Toni és professor de llengua catalana i literatura de l'*escola dels salesians de Badalona*. Va néixer a la mateixa població, al barri Progrés, aquest era ple de fàbriques.
De petit el seu gran somni era ser jugador de bàsquet professional Ni era aficionat a la lectura ni a escriure; màxim, llegia còmics; els seus preferits eren: els espanyols d'humor, els franco- belgues" i els "*Marvel còmics*".
Mai havia pensat de fer-se escriptor. Va començar a escriure als trenta anys perquè li venia de gust. Només escrivia contes i va fer uns quants, se'ls ensenyava als seus amics i familiars per demanar la seva opinió, i li donaven bones crítiques. Va decidir enviar el segon conte que va escriure a **Falset**, a un concurs literari, i va quedar en segon lloc amb un accèssit, va guanyar una placa. Això li va donar molta moral i va estar un any escrivint contes i presentant-los a diversos concursos literaris, va guanyar bastants premis.
Un dia una alumna seva li va comentar l'opció d'escriure una novel·la juvenil basada en ells, els seus alumnes, i així va ser; la seva primera novel·la juvenil estava basada en la seva tutoria de 4t ESO, aquesta s'anomenava *I després de l'ESO, què?* Quan va acabar la novel·la la va portar a una editorial, i aquesta va ser la porta d'entrada a la literatura.
El seu sistema d'escriure és seguint aquests passos:

1. Pensar la idea de què vol escriure.
2. Descriure i posar nom als personatges i fer una radiografia personal, i fer-ho en uns fitxes.
3. Fer un guió.
4. Fer un esquema de la novel·la capítol per capítol.
5. Començar a redactar la novel·la per ordre, capítol per capítol.
6. Fer correccions.
7. Enviar a l'editorial.

Escriu quan pot, a casa seva, al menjador, en una taula de vidre, en un portàtil.
Va ser una visita bastant interessant, ens va agradar, perquè vam passar una bona estona.

Min Cho i Paula Vicente, *3r ESO A*

ERASMUS ROMA

En primer lloc vull donar les gracies a l'Escola per haver-me donat l'oportunitat de fer unes fantàstiques i molt enriquidores practiques a una altra ciutat d'Europa, en el meu cas **Roma**. En segon lloc m'agradaria animar a tots els estudiants de Grau Superior per a realitzar aquest tipus d'experiència; conèixer noves formes de treball, diferents cultures i estils de vida, gaudir de la possibilitat d'aprendre una nova llengua i conèixer noves persones amb pensaments molt diversos són algunes de les coses que t'aporta l'experiència que no sempre és fàcil però us asseguro que val la pena i que els esforços es veuen recompensats.
Gràcies!

Laura Pérez Tomás
Administració i Finances (Curs 2012 – 13)

Per a en Toni Lladó

Albert Marzà

Si prenem el diccionari i cerquem el terme <ironia> ens trobarem que en les diferents accepcions es recorre a paraules i expressions com ara “aparentment”, “indueix a entendre”, “forma d’humor” o “contrari”. Tot plegat és un conjunt d’etiquetes que ajuden a classificar-te. I les ironies de la sort ens han dut a la comunitat escolar de l’Escola Joan Pelegrí a conèixer-te i compartir amb tu anys de treball i docència.

Però començar una dedicatòria de jubilació clamant la ironia pot ser pres com un sarcasme. No és el cas. Potser el que estic fent és una antífrasi, és a dir, invocar la ironia quan estic referint-me a la seriositat. Però titllar-te de seriós quan cerques la broma tampoc és just. Per cert, quan parlo de broma no ho faig ni de la boira, ni de l’escuma ni del mol·lusc lamel·libranqui marí.

Però passem ara a termes més clàssics, amb els quals un home modern com tu segur que t’hi entendràs. La ironia ve del grec “eironeia” que vol dir preguntar fingint ignorància. Però si és just el contrari! Ets un savi que ha estat capaç de ser un dels impulsors de l’ideari de la nostra escola. I si fingeixes ignorància és perquè volies fer participar l’alumnat del joc del socràtics, és a dir, els volies fer protagonistes del descobriment del saber que emana del seu interior. I tu, recolzat en la teva modèstia irònica, apareixies en un fonamental segon pla.

Professor, tutor, director... però per damunt de tot referent. I és que la defensa dels Drets Humans, el seu estudi i la seva transmissió et converteixen en algú que ha influït en els altres. Tens les idees clares, els principis sòlids i els objectius definits. Amb un somriure als teus llavis ets capaç de comunicar el teu punt de vista, malgrat que aquest sigui meridionalment oposat al dels teus interlocutors: mèrit i gràcia, capacitat i virtut.

Humor i aparença. Amb tu hem rigut i volem seguir rient. Però sempre ens queda un racó que no coneixerem, una reacció que no esperarem, una frase que ens descol·locarà... Donat que volem anar més enllà, et diem ben clarament que tens les portes obertes per donar-nos aquella nova lliçó que la teva intel·lectualitat activa segur que està preparant.

Entrevista, a contracor, a Toni Lladó

per Albert Marzà

Toni Lladó va arribar a l'escola l'any 1984. Ha estat professor de Filosofia i d'Ètica, Director de Batxillerat i Director General de la Fundació. S'ha jubilat a principis d'aquest curs. Hem quedat al Lluís, el bar on hem esmorzat tota la vida, davant de l'edifici de Secundària, per xerrar-hi. No serà empresa fàcil perquè no li agraden les entrevistes ni els reconeixements.

E. Hola Toni, què tal, com estàs?
T. Bé, i tu?
E. Què vols prendre?
T. Un suc de maracujà o de kiwi.
E. Suposo que recordes que hem quedat per fer-te una entrevista pel Calaix de Sastre. Et sembla bé?
T. No, em sembla horrorós. Entrevistar un profe que està jubilat, que ja no hi és, ni hi serà més és mirar enrere i una escola ha de mirar i escoltar més els futurs...
E. D'acord, comencem. Com és que vas venir a parar a l'escola?
T. Jo treballava a l'escola Orlandai, a Sarrià. Estàvem passant mals moments a la secció de Batxillerat i vam tancar. Llavors em van venir a buscar els jesuïtes, que aleshores dirigien l'escola, per portar la Direcció de Batxillerat.
E. Després d'aquells primers anys, m'imagino que difícils, què més recordes?
T. El que més recordo són les coses diferents que he fet, perquè les altres coses ja te les pots imaginar: la tutoria i la relació amb les famílies i l'alumnat, preparar classes, fer-les, i tenir l'antena posada vers els projectes que han anat sorgint.
E. Doncs, digues, què has fet de diferent tots aquests anys?
T. El projecte de Filosofia per nens.
E. De què anava?
T. Això és un programa creat als EUA (a mi, ja saps com m'agrada tot el que ve d'allà). Consisteix a afavorir el desenvolupament del pensament crític d'infants i joves, a través de la lectura d'unes novel·les filosòfiques (Aris, Lisa) que pretenien fomentar el diàleg i el debat amb els alumnes a la classe. Era molt enriquidor. Em trobo de vegades amb exalumnes que encara me'n parlen. Tu també el vas fer no?
També vaig fer el MIRA, (Mètode Interactiu de Reflexió a traves de l'Art) un programa que relaciona pensament i imatge. Ara l'estic fent amb un grup d'immigrants adults que estan aprenent català i el resultat és molt bo.
E- Parlant d'immigrants, després hi ha tot el que has fet a l'escola amb el Grup UNESCO. Què en destacaries?
T. Recordo quan vam estar a Lillehammer, l'any 1993, abans de les Olimpíades d'Hivern, en una trobada internacional de joves i quan vam tornar i a partir d'aquí van sorgir les Audiències Públiques a l'Ajuntament de Barcelona. També l'estada a Croàcia, durant la guerra.
E. I de les Campanyes de cooperació, què en recordes?
T. Recordo les primeres, especialment les de Samba Kubally, també quan vam fer l'autodefinit més llarg del món i, és clar, les últimes, el libdub, la flashmob i el videoclip. Ah i sobretot recordo amb enyorança les persones amb qui he treballat.
E. I, també, és clar, el Premi Drets Humans.
T. Sí, sobretot perquè ho hem fet junts i perquè ha estat un projecte que ara ja té vint-i-cinc anys. Els pòsters, els plafons... Les votacions dels alumnes per triar els guanyadors. Tot i que això de calcular i fer servir fórmules, a mi mai se m'ha donat gaire bé.
E. I per acabar els teus anys a l'escola, sis anys a la Direcció General i dos anys de prejubilació abans del teu comiat definitiu. Per cert, t'agraden poc els comiats, els agraïments i els reconeixements, oi?
T. Sí, no m'agrada mirar enrere. Espriu tenia un decàleg asocial molt interessant (per cert, recomano l'exposició que ara s'està fent al CCCB). Fas la feina que toca fer en cada moment, el millor que saps i ja està. No crec que ningú m'hagi d'agrair l'haver intentat fer les coses bé. És el que cal fer i prou.
E. Sí, però tu saps que aquesta actitud teva de vegades no s'ha entès, a l'escola. Sembla com si passessis de tot.
T. Sí i a vegades passo de tot, passo de passar, per seguir passant.
E. Creus en poques coses, no? I en Déu?
T. En Déu sí perquè no és evident, si fos evident no caldria creure-hi. En els arbres no cal creure-hi perquè són evidents.
E. D'acord, Toni. Hem acabat l'entrevista.
T. Ah, però m'has fet una entrevista?
E. Sí, per al Calaix de Sastre, ja t'ho he dit.
T. Bé, però espero no sortir més, si està a les meves mans!

JUBILACIÓ JOAN CAMÓS

Vull dir alguna cosa, però sense papers segur que m'embolicaria o emocionaria.
He acabat una etapa de la vida i puc dir que ha estat molt gratificant, per això, pensant en tots aquests anys, voldria recordar o repensar algunes coses.

Vaig entrar a l'escola el curs 71/72, havia acabat tercer de **Filosofia i Lletres** i això em permetia donar classes a **EGB** i **Formació Professional**. Ja abans col·laborava amb l'escola, aleshores **Montserrat Xavier**, per amistat amb qui era director, en **Víctor Trias** i també amb en **Ramon Fabregat**.

Vaig començar donant classes de literatura als electrònics (Miguel Ángel, no diré cap nom de company perquè segur que me'n deixaria algun) fèiem una revista de l'escola, ens ho passàvem molt bé… Aquells primers anys, pensava que amb el més petits la tasca a fer era més important i quan em van proposar donar classes als últims cursos d'EGB no ho vaig dubtar i amb els de vuitè molt bé, en canvi amb els de sisè va ser un desastre, fins i tot els somniava a les nits. Era clar, els meus alumnes havien de ser més grans.
La vinculació amb aquest edifici, inaugurat aquell curs 71/72 és forta. De fet amb **l'Espe** ens vàrem casar a l'aula de dibuix, que aleshores era la capella, i aquí al menjador vàrem fer un berenar amb el **Sr. Amorós** i la **Senyora Lola** (que aleshores portaven el bar i la consergeria i vivien on ara hi ha el laboratori de química). Això era l'any 74. Han sigut anys en què he gaudit molt professionalment, amb alguns errors per falta de maduresa i que, vistos amb el temps, et saben greu, com per exemple haver dit alguna cosa a algun alumne/a que no calia. També, però, la facilitat de relació amb l'alumnat, sobretot de més jove, m'ha permès poder comptar entre els amics i amigues alguns que han sigut alumnes i molts en els quals sents l'afecte mutu després d'haver-te tingut de mestre. De la mateixa manera que satisfà veure tants companys i companyes dels claustres de secundària i primària que han sigut alumnes.

L'escola ocupa un lloc important en la meva vida no només a nivell laboral, de fet la meva filla hi va estudiar i ara hi ha la meva néta. I encara amb alguns companys de fa molts anys, gairebé tots ara ja jubilats, ens seguim trobant un dia a la setmana per dinar. L'amistat i l'estimació són uns elements bàsics a la vida.
Tants anys a l'escola m'han portat a assumir diferents tasques, tutor, cap d'àrea, director -en dèiem coordinador- d'FP, de batxillerat i dos anys amb en **Jordi** a la direcció que em van permetre conèixer més els companys i companyes d'Infantil i Primària. També el temps a la secretaria va fer possible conèixer més les companyes i companys que directament no estan amb l'alumnat.
Al llarg d'aquests més de quaranta anys també hem tingut moments molt complicats, com el desfalc de l'administrador, l'any 82, i els forts enfrontaments interns que van acabar amb l'expulsió de quatre companys, l'any 85, va ser molt dur com a educadors no saber resoldre d'una altra manera aquest enfrontament, és potser el que més m'ha dolgut d'aquests anys.
I també períodes d'il·lusió col·lectiva com quan vam començar com a escola experimental de la Reforma, amb el Tronc Comú, després **CES** i més tard **ESO**.

Ara deixeu-me dir aquelles coses que com a company ja m'heu sentit, però que avui necessito repetir.

Professió

Després d'haver-me dedicat professionalment a l'ensenyament, vull dir que penso que la nostra professió és de les més agraïdes:

• Per poder treballar amb adolescents i joves, gent que descobreix el que, el qui i el com i que es mira en tu.
• Pel plaer de donar classes, per la relació humana que s'estableix, afectiva, de complicitat intel·lectual i d'estima.
• Perquè ensenyar és mostrar, obrir, fer descobrir, és una experiència extraordinària i gratificant.
• Perquè ensenyar no és més que estimar, cal estimar a tots i cada un dels nois i noies.
• Perquè és un repte constant per arribar a aquell alumne desorientat, complicat, esquerp, frustrat, malalt. I quasi sempre, només hi arribem per l'afecte. Buscant coses positives que el facin avançar. Evitant dir coses negatives que el noi o la noia, en molts casos, recorden tota la vida i... tots sabem que n'és de fàcil equivocar-se!
• Perquè som ensenyants de matèries i educadors de persones. Matèria és ciència, pensament científic i educar ve de duco-is-ere, conduir. Vulguem o no, mostrem i parlem d'uns valors que ells i elles veuen o no en nosaltres.
• Perquè és una professió creativa, cal inventar cada classe,

no som transmissors mecànics. Cal buscar maneres noves, no repetitives, participatives, constructivistes. Elles i ells també han de passar-s'ho bé.
Cal trobat el plaer de la professió. Això només és possible si fem equip i ens sentim bé amb els companys i companyes de treball. Per tot això, he somniat molts cops l'escola.

L'escola

Marta Mata deia "*la millor escola és l'escola més petita*". Nosaltres som una escola molt gran, dimensions que ens perjudiquen i ens cal fer petita l'escola. Les dimensions de relació humana són bàsiques perquè alumnat i professorat es sentin propers.
Cal trobar fórmules, organitzar l'escola de manera que mestres i alumnes tinguin la sensació d'escola petita. Una escola formada per moltes petites escoles. Voldria una gran escola d'escoles petites.

Hem volgut que la història de l'escola.... sigui una història de democràcia directa i de reflex del moment polític i econòmic que es viu. Els temps canvien però la democràcia interna i el més directa possible és un dels elements claus de l'escola i la presa de decisions ha de ser el més participativa i transparent possible.

L'Escola ha de ser democràtica i també catalana, laica i plural, de valors i sobretot de valors de pau.
Aquesta és l'escola que voldria i que desitjo que pugui seguir molts més anys com a servei al barri i a cada un dels nois i noies que passen anys entre nosaltres.

Per acabar: Gràcies, vull dir-vos gràcies, pels bons moments que hem passat i per la proximitat que he sentit amb vosaltres al llarg de tots aquests anys, companys i companyes amb qui amb molts sento l'estimació. Tots els que formem aquesta comunitat educativa, secretaria, administració, manteniment, consergeria, menjador, neteja, instal·lacions. Tothom, infantil, primària i secundària, aquest col·lectiu de més de 150 persones que té la responsabilitat d'educar prop de dos mil nois i noies cada any. Tots i totes som responsables de l'educació.
Jo he gaudit molt i ara ho deixo amb enyorança i us desitjo que malgrat els canvis constants legislatius pugueu ser creatius i gaudiu de la vostra feina.

Joan Camós, 7 d'octubre 2013

Joan,
Diuen que la història es repeteix. No ho sé del cert però segurament tu sí que alguna opinió tindràs al respecte. De la gran Història i de les petites històries que has viscut a l'Escola Joan Pelegrí. En 42 anys de treball dedicats a l'ensenyament i l'educació tens molt a dir, explicar i recordar. Has parlat i t'has fet entendre: a les classes, als claustres, a les diferents reunions de treball, als equips de direcció... El producte del teu esforç ha obert les ments als estudiants, ha inspirat projectes educatius i perdurarà en el record gràcies a les teva decisiva aportació en el llibre del nostre centenari.
Sempre has tingut un punt de vista propi, clar, reflexionat i sentit. I és que el sentiment i la convicció són dos trets que et caracteritzen, que t'identifiquen i que et donen aquesta personalitat que marca l'alumnat i deixa petja en els companys i companyes. Els teus valors humans, els teus ideals socials, els teus plantejaments pedagògics són qualitats de la teva vida pels quals continuaràs vivint i que a l'escola quedaran com arguments per al debat i l'anàlisi.
Deixa'm acabar amb una frase que em vares adreçar en un correu: "la clau és que el professorat es senti el més a gust possible amb la feina, aleshores es sentirà compromès i còmplice de tot l'equip". No ens aturarem perquè, com a bon ciclista que ets, ja saps que a la vida per mantenir l'equilibri cal continuar pedalant.
Gràcies pel teu treball, el teu esforç, la teva dedicació, la teva companyia, el teu suport: la teva amistat.

Víctor Ranera
Dilluns, 7 d'octubre de 2013

Vine a la Mediació!!

Hola de nou!
Altre cop ha començat un nou curs escolar, i amb ell s'han engegat de nou totes les tasques i serveis que l'escola ofereix als alumnes de l'escola.
Iniciem aquest nou curs oferint-vos un recull d'opinions que els alumnes de l'optativa de Mediació (de 2n d'ESO) ens han fet arribar i que de ben segur us animarà a fer-ne ús.
VINE A LA MEDIACIÓ!
A l'alumnat de 2n d'ESO que està fent l'optativa de Mediació durant el primer quadrimestre del curs 2013-14 ha contestat unes preguntes que se'ls ha fet quan portava un mes i mig de curs. De les respostes que han donat, ells mateixos han triat les que els semblava millor.

1. Què he après de la mediació?

• Que la violència no porta a res, que s'ha de parlar però sempre amb respecte (**Paula Torres**).
• He après que la mediació és un mètode per resoldre conflictes entre dues persones. Que els mediadors són persones neutrals que intenten resoldre el conflicte de manera que les dues parts guanyin o perdin alguna cosa (**Martí Cervelló**).

2. Què n'he tret fins ara?

• M'ha ensenyat com fer el paper de mediadora correctament, i en un futur si he de fer una mediació sabré fer-la bé i podria arreglar un conflicte (**Sònia Castillo**)
• Veure que hi ha moltes solucions i que no tot es resol de la mateixa manera (**Marc Castillo**)
• Que és molt interessant perquè si no saps què fer davant d'una baralla o discussió no podràs ajudar-los i a sobre tens més coneixements (**Marc Calaf**)

3. Què li diríeu als vostres companys per animar-los a que facin mediació o bé perquè vinguin a l'optativa?

• La mediació ajuda a solucionar problemes i encara que no vulgueu ser amics podeu com a mínim ser bons companys (**Aina Company**)
• Va més enllà d'una classe normal, és a dir, que no només es fan exercicis i estudiem sinó que podem expressar la nostra manera de ser i ser sincers. I a més ens ho passem bé, passa molt ràpid l'hora (**Natalia Rodrigo**)

A més de l'alumnat citat participen també en aquesta optativa: **Alejandro Abalos, Sergi Abella, Andrea Benítez, Yasin Boutaliss, Carlos Camps, Giuseppe De Cicco, Saül Ferrer, Ana Iglesias, Diego León, Guillem Micolau Bianca Olszewski, Nil Osuna, Adrià Pérez, Rubén Pousa, Daniel Ramiro, Gina Rotllan, Sara Serrat i Ibai Tormo**.

Discurs inicial Premis Ciència, Tècnica i Medi Ambient

Reconèixer els esforços que s'estan duent a terme en la recerca i el treball científic és un deure de la nostra societat. Però creure en la Ciència també és una manera d'avançar i assolir un món millor, més just i on les desigualtats siguin cada vegada menors. No seré tan ingenu de creure que una societat més tècnica serà una societat més justa i solidària i, per això, crec que les ciències han d'anar del costat d'una convicció en la defensa del medi ambient i altres valors humans i ètics. D'aquí el nom d'aquests premis, un nom llarg però que representa una terna que no s'hauria de separar: ciència (coneixement teòric o fonamental), tècnica (coneixement pràctic) i medi ambient (respecte a l'entorn).

Aquest any celebrem uns premis amb absències importants perquè la Ciència i la Tecnologia, per més que avancin, mai arribaran a conèixer, arreglar, superar o curar tot. La **Rosa Merino** i en **Francesc Padrosa** varen ser dos professors de la nostra escola que varen treballar per estimular i desvetllar en vosaltres, els estudiants, una estima per l'estudi, un model per al treball ben fet, una sana ambició per anar més enllà... Però, per damunt de tot, un afecte i unes emocions que fan que tots els qui els hem conegut els tinguem com a referents. I és que la Ciència i la Tecnologia fan vibrar el nostre esperit i tenen un component humà que el record d'aquestes dues grans persones ens fa ben viu.

Treballeu i esforceu-vos. Respecteu i estimeu. Sigueu científics i humanistes. Els qui us envolten us ho reconeixeran. Nosaltres, des de la modèstia que ens podem permetre amb aquest acte, volem donar-vos una primera expressió d'agraïment.

Víctor Ranera

CANVI CLIMÀTIC

El clima de la **Terra**, al llarg de tota la seva història, ha sofert canvis diversos. Alguns d'ells de gran magnitud. Les causes d'aquests canvis els trobem en les variacions cícliques del moviment de la terra al voltant del sol i sobre si mateixa, els canvis en l'activitat solar i en menor grau els volcans. Tots aquests factors actuen modificant el balanç d'energia de la Terra, és a dir, la diferència entre l'energia que rep del Sol, i l'energia que un cop escalfada la superfície emergida, reemet en forma de calor, que és atrapada parcialment per l'atmosfera.

Aquesta capacitat que té l'atmosfera de ser transparent a la llum solar i en canvi retenir la calor, es coneix com a efecte hivernacle (pel seu paral·lelisme amb el que fan els hivernacles) i es coneix des de ja fa alguns centenars d'anys. Gràcies a aquest fet, la Terra és un lloc força confortable per als éssers vius, amb una temperatura global mitjana d'aproximadament 15ºC.

Que té de diferent el canvi climàtic que estem patint a l'actualitat d'aquests canvis anteriors en el clima? Per un costat en la rapidesa amb la que està passant. Els canvis estan succeint a una velocitat que permet es puguin experimentar al llarg de la vida d'una persona. Contràriament, els canvis de clima esdevinguts en èpoques geològiques passades van tenir lloc al llarg de milions d'anys. Quan més ràpid és un canvi més difícil és poder-se adaptar.

L'altra diferencia substancial, és que amb els tres factors naturals abans indicats no podem donar explicació dels canvis que s'estan observant. Hi ha quelcom més. Aquest quart factor és l'activitat de l'ésser humà i de fet s'ha convertit en el més important. El que està tenint més incidència. Des de la revolució industrial, l'ésser humà va accedir a unes fonts d'energia que li han permès un creixement tecnològic i econòmic sense precedents. Aquestes fons d'energia són els combustibles fòssils: carbó, petroli i gas.

L'inconvenient és que el seu ús per produir energia (quan es cremen permeten produir energia tèrmica o mitjançant turbines transformar-se en electricitat), generen també grans quantitats de diòxid de carboni (CO_2). Aquest CO_2 s'acumula a l'atmosfera, modificant la seva composició i incrementant la capacitat d'efecte hivernacle, és a dir la capacitat de l'atmosfera per retenir la calor.
El CO_2 és el gas amb efecte d'hivernacle que emetem amb més quantitat, però no és l'únic. Altres gasos en els que la participació de l'ésser humà és molt important, són el metà (es produeix en abocadors, arrossars i per la fermentació entèrica dels animals remugants), l'òxid nitrós (es genera per l'ús de fertilitzants sintètics a l'agricultura) i un conjunt de gasos fluorats (utilitzats fonamentalment en els sistemes de refrigeració).

Aquesta més gran capacitat de retenció de la calor que presenta aquesta atmosfera alterada pels gasos anteriorment esmentats i emesos per les activitats humanes, produeix un increment de la temperatura mitjana del planeta (des de mitjans del segle XX s'ha incrementat uns 0,18ºC per dècada). Aquest increment és extremadament important atès que canvia altres aspectes del clima: la pluviositat i la freqüència de sequeres i onades de calor, el règim d'estacions, l'escalfament dels oceans, el desgel de l'Àrtic i la desaparició de glaceres a les muntanyes, el nivell del mar incrementa, etc... I aquests canvis a la seva vegada incideixen en els ecosistemes (desaparició d'espècies, migracions, ...) i també en moltes activitats desenvolupades per l'ésser humà: l'agricultura, la pesca, un major risc d'incendis als boscos, les inundacions, la intensitat de les tempestes, el turisme de neu, la disponibilitat d'aigua, etc... D'aquí la seva importància i que tots els països, amb més o menys intensitat, estiguin preocupats per quina és la seva evolució.

Que és el que podem fer? Primer no amagar el cap sota l'ala i un cop acceptat i reconegut que tenim un problema, mirar de canviar els comportaments que ens han portat fins aquí. Així com a consumidors podem recolzar activament les energies renovables (no cremen cap combustible i no emeten CO_2), ser més eficient en l'ús de l'energia i l'aigua (no malbaratar-la) i en general del conjunt de recursos naturals, utilitzar més el transport públic i menys el privat. Com a ciutadans, no renunciar a exigir a aquells que ens representen que posin les condicions i facilitin els mitjans per canviar l'actual tendència. I com a éssers humans ser conscients que hi ha molts milions de persones al mon que no tenen accés a un mínim digne d'energia o d'aigua i que això els fa molt més sensibles als impactes del canvi climàtic.

Ens hi juguem molt. De fet ens juguem com serà el nostre planeta en el futur (un futur molt proper). I ara per ara, no en tenim cap altre.

Salvador Samitier Martí
Cap de l'Oficina
Catalana del Canvi Climàtic

Premis de Ciència, Tècnica i Medi Ambient

El passat dimecres, 20 de novembre, a 2/4 de 4 h es va dur a terme a la sala d'actes Víctor Trias de l'escola la XVIa edició d'entrega dels **premis de Ciència, Tècnica i Medi Ambient** corresponents al curs 2012-13.

Com és tradicional, el Director de l'escola, **Víctor Ranera**, va obrir l'acte donant la benvinguda als presents i agraint la participació. A la seva intervenció va reflexionar sobre la relació entre ciència i humanitats i com aquesta interacció ajuda al desenvolupament de les investigacions i el coneixement científic. També va fer una menció important a dos professors, la **Rosa Merino** i **Francesc Padrosa,** que ens han deixat en aquest darrers mesos.

Tot seguit, el convidat d'aquest any, **Salvador Samitier i Martí**, *Cap de l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic*, va realitzar una interessant exposició sobre les causes i les repercussions que el canvi climàtic té al clima, ecosistema i territori del nostre país.

A continuació es va procedir a l'entrega dels premis per nivells, uns corresponents a l'àrea de Ciències i altres corresponents a l'àrea de Tecnologia on es valoraven tant els aspectes científics com els tecnològics dels treballs presentats.

El jurat el formaven el **Miquel Guasch** i l'**Ana Vicente**, professors de l'Àrea de Tecnologia i la **Dolors Forn** i la **Laia Izquierdo**, professores de l'Àrea de Ciències, que exercien de presidenta i secretària del jurat.

1r ESO

CIÈNCIES Han estat nominats al premi un conjunt de treballs sobre claus dicotòmiques per classificar diferents éssers vius i treballs realitzats en el variable de *Science in the kitchen* (vídeos i power point elaborats).

ACCÈSSIT: **Natalia Rodrigo, Àngela Serrano i Nelly Ríos**. Pel seu treball: "*Vídeo Science in the kitchen*".

1r PREMI: **Pol Sanjose Merino**. Pel seu treball "*Clau dicotòmica dels millors bolets comestibles de Catalunya*".

TECNOLOGIA Han estat valorades les caixes de fusta realitzades al taller així com el pla de treball i memòria explicativa i altres treballs realitzats a l'àrea.

ACCÈSSIT: **Júlia Sahun i Fernández**. Per la construcció d'una caixa de fusta i el seu dossier explicatiu.

1r PREMI: **Gemma Sagristà i Marcet**. Per la construcció d'una caixa de fusta i el seu dossier explicatiu.

2n ESO

CIÈNCIES Han estat seleccionats diversos murals sobre treballs de biologia. El jurat ha decidit declarar desert el premi d'aquesta categoria.

TECNOLOGIA Han estat valorats els motors elèctrics de corrent continu així com el pla de treball i la memòria explicativa. Hem decidit atorgar els següents premis:

ACCÈSSIT: **Oscar Gimeno Gómez**. Per la construcció d'un motor elèctric de c.c. i l'elaboració de la memòria del procés de construcció.

1r PREMI: **Aina Mariné i Carbonel**. Per la construcció d'un motor elèctric de c.c. i l'elaboració de la memòria del procés de construcció.

3r ESO

CIÈNCIES Opten al premi diversos power-points realitzats sobre *La cèl·lula, la radioactivitat i diversos anuncis sobre avenços en el món científic*, realitzat en format de vídeo i presentats al concurs "*La ciència al teu món*". Hem decidit premiar els següents treballs:

ACCÈSSIT: **Neus Vives i Lia Ros**. Pel seu power-point sobre la cèl·lula.

1r PREMI: **Enrique Domínguez i David Linde**. Pel seu vídeo "Carregador de bateria humà".

TECNOLOGIA Van optar al premi un conjunt de treballs tecnològics dedicats al muntatge d'un tricicle i l'elaboració del corresponent pla de treball.

ACCÈSSIT: **Maria Linares Cortés**. Per la construcció d'un tricicle electromecànic.

1r PREMI: **Nerea Romero Devesa**. Per la construcció d'un tricicle electromecànic.

4t ESO

CIÈNCIES En aquest curs s'han presentat power-points sobre *l'evolució, tractant Darwin i Lamark*, *pòsters sobre la clonació i transgènics, treballs sobre dinosaures, sobre fòssils i les eres geològiques i diversos projectes de recerca d'àmbit científic*. Abans de dir els premiats, volem fer constar que ens ha estat molt difícil l'elecció per l'alta qualitat dels treballs finalistes i per la seva diversitat. Els treballs premiats han estat els següents:

1r PREMI: **Berta de Pablo i Anna Sanjosé Merino**. Pel seu pòster *"La clonació"*

1r PREMI DIGITAL: **Arnau Siles i Miquel Sugranyes**. Pel seu treball projecte de recerca sobre "*El verí animal*".

TECNOLOGIA Opten al premi els muntatges de la instal·lació elèctrica d'un habitatge amb la memòria explicativa i una sèrie de projectes de vídeo. Els treballs premiats han estat els següents:

ACCÈSSIT: **Asier Cruz Ruiz**. Pel seu treball per a la Instal·lació elèctrica d'un habitatge.

1r PREMI: **Sergi Monsonís Costas**. Pel seu treball per a la Instal·lació elèctrica d'un habitatge.

I dels Treballs Digitals també van estar premiats pel altres continguts tecnològics.

ACCÈSSIT DIGITAL: **Marisa de la Fuente, Sandra Llamas, Sandra Pujol i Carla Salinas**. Pel vídeo: *"Sincro al CNJP"*

1r. PREMI DIGITAL: **María Lecha, Minori Moreno, Oriol Pérez i Anna Piera**. Pel Vídeo: "*Què podem escollir?"*

1r BATXILLERAT

CIÈNCIES Han estat seleccionats treballs molt diversos i molt ben elaborats: articles, tríptics, recull de notícies mediambientals... Finalment, els treballs premiats en aquest nivell han estat els següents:

ACCÈSSIT: **Pau Cuadrado**. Pel seu treball de notícies de Medi Ambient.

1r PREMI: **César Enríquez**. Pel seu article sobre "*Opinió, acceptació i causes del retraïment del recolzament de la població als aliments transgènics a l'estat espanyol*".

TECNOLOGIA Han estat seleccionats una sèrie de treballs de gran complexitat d'electrònica digital. El treball premiat és:

1r PREMI: **Laia Soler Izquierdo**. Pel seu treball: "*Muntatge pràctic sobre Sistema de votació*"

2n BATXILLERAT

CIÈNCIES Van optar al premi un conjunt de Treballs de Recerca de gran originalitat en els quals destaquen la capacitat de recerca i experimentació en l'àmbit de la ciència.

ACCÈSSIT: **Ana Hijano**. Pel seu treball de recerca sobre "Anàlisi de cereals amb gluten i sense gluten"

1r PREMI: **Laura Llebaria i Maria Sánchez**. Pel seu treball de recerca *"Les drogues i els seus efectes"*

TECNOLOGIA Van optar al premi un conjunt de Treballs de Recerca que destaquen per la seva dificultat tècnica i per la seva acurada tasca de recerca.

ACCÈSSIT: **Oscar Liebana**. Pel seu treball de recerca "*Disseny i construcció d'una muntanya russa"*

1r PREMI: **Arnau Tamborero**. Pel seu treball de recerca *"L'electrònica d'un Radio Control"*

CICLE FORMATIU DE GRAU MITJÀ

Van optar al premi un conjunt de treballs de final de cicle que destaquen per la seva qualitat tècnica i l'adequació a seu entorn professional.

1r PREMI: **Albert Mercado Aznar i Daniel Larrosa Mújica** pel seu treball *"Projecte Escola Ramon Muntaner"*

CICLES FORMATIUS DE GRAU SUPERIOR

En aquesta categoria es van premiar aquells projectes final de cicle que destacaven per la seva qualitat tècnica, la seva acurada elaboració i presentació, i l'adequació a l'entorn professional del cicle corresponent.

2n d'Administració i Finances

ACCÈSSIT: **Alba Gironés Ballester**.Pel seu *"VIRTUAL ASSISTANT BARCELONA"*

1r PREMI: **Christina Leppälä i David López Valero**. Pel seu projecte *"ALL4BIKES"*

2n D'Anàlisi i Control de Qualitat

En aquesta categoria s'ha premiat un dels treballs elaborats al mòdul de *Cosmètica* per la seva constància al llarg del curs:

1r PREMI: **Roger Fontquerni Tomàs**. Pel seu treball: *"Dossier de Cosmètica"*

PREMI A LA TRAJECTÒRIA TECNOLÒGICA

Aquest premi valora la trajectòria dins de l'àrea de Tecnologia, tant acadèmicament (tenint en compte aspectes teòrics i pràctics), com en la participació en les diverses edicions dels premis de Ciència, Tecnologia i Medi Ambient i la consecució de diversos premis.
En aquesta *2a edició del Premi a la Trajectòria Tecnològica* es va reconèixer a **Jesús Cano Ortega** actual alumne de *Grau en Telecomunicacions*. Va fer entrega del premi la Cap d'Àrea de Tecnologia, **Ana Moya**.

PREMI JUAN ANTONIO JARA

Premi Juan Antonio Jara que premia l'esperit científic i una trajectòria científica destacada a l'alumna **Ting Ting He**, que actualment cursa 2n de Batxillerat, pel seu esperit científic, sensibilitat als aspectes mediambientals i per la seva col·laboració en el muntatge del power-point de *Txernòbil*. Va entregar el premi la Cap d'Àrea de Ciències Experimentals, **Montse Esquè.**

El Sr. **Josep León**, representant del Patronat i antic professor de l'escola, va tancar l'acte adreçant unes paraules als assistents valorant la qualitat dels treballs guardonats i animant als assistents a treballar intensament en el futur, desenvolupant l'esperit crític i la disciplina i rigorositat necessàries pel treball científic i tècnic.

Zaira Grave rep el 1r Premi Josep M. Pañella

Dijous, 14 de novembre, **Zaira Grave**, exalumna de l'escola, va rebre el **1r Premi Josep M. Pañella d'Acció Social**, destinat a Treballs de Recerca de 2n Batxillerat per un treball, presentat el curs passat, titulat *La inserció social dels presos i preses*.

L'acte de lliurament del premi va ser realitzat a la **Parròquia Mare de Déu de Bellvitge**, a l'Hospitalet, que és l'àmbit d'actuació de la **Fundació La Vinya**, entitat que el concedeix.

Durant l'acte de concessió va intervenir la directora de l'entitat, **Maria del Carmen de la Fuente**, que va glossar la figura de **Josep M. Pañella**, de qui destacà la seva reflexió sobre les causes de la injustícia social i la seva acció a favor dels exclosos. Va ser impulsor, entre d'altres, de la **Fundació La Vinya i d'Arrels Fundació**.

Per la seva banda, **Zaira** va explicar el seu treball que va dir que pretenia "*fer una crítica al model social en què vivim i proporcionar una visió més humana sobre aquest col·lectiu, deixant de banda els prejudicis*".

Actualment, **Zaira** està cursant primer de Dret a la Universitat de Barcelona.

XXVI Trobada estatal del pla d'escoles associades a la UNESCO

La **XXVI Trobada Estatal del PEA**, amb el títol *L'educació*, l'aigua de la humanitat, es va celebrar a les ciutats d'Alcoi i Orihuela, al País Valencià, entre el 3 i el 6 de juliol. De la nostra escola hi van assistir dues professores, **Montserrat Gusi** i **Dolors Subirana**, que formen part del **Grup UNESCO**.

En aquesta trobada hi van participar més d'un centenar de professores i professors de més de quaranta-set escoles i instituts provinents de tretze de les comunitats autònomes de l'Estat espanyol. Es tracta d'escoles que, com la nostra, tenen entre els seus principis bàsics la defensa de la pau, els drets humans, la interculturalitat, el medi ambient i la cooperació internacional.

Aquestes trobades s'organitzen al voltant de dos objectius: el de donar a conèixer el treball fet durant el curs i el de descobrir les ciutats que l'organitzen i el seu entorn.

Pel primer objectiu es constitueixen grups de treball en els quals les escoles que ho vulguin expliquen els projectes que han desenvolupat durant el curs, la qual cosa és enriquidora no només per veure el treball que fan els altres sinó també perquè sempre se'n poden extreure idees per aplicar al nostre treball.

Pel segon s'organitzen visites guiades a llocs emblemàtics de les ciutats i el seu entorn, la qual cosa permet per una banda conèixer una mica més a fons les ciutats que ens acullen i per altra la relació distesa entre els diferents participants. En aquestes dues ciutats vam visitar, entre altres coses, el **Museu Alcoià de la Festa** (dedicat a la festa de moros i cristians) i la casa del poeta **Miguel Hernández** a Orihuela.

EL PREMI DRETS HUMANS ARRIBA A LA 25a EDICIÓ!

El **Premi Drets Humans** arriba a la 25a edició. Des de la primera, el 1989, fins a aquesta del 2014 ha estat un llarg camí. Des de l'inici el Premi pretén ser l'expressió d'una reflexió sobre els Drets Humans feta des d'un esperit crític per l'alumnat de Secundària de l'escola.

Enguany els treballs finalistes han estat elaborats durant el curs anterior o el primer trimestre d'aquest. Opten al Premi en el primer nivell l'alumnat de 2n ESO fent pòsters a l'assignatura de Ciències Socials. Al segon nivell els de 3r ESO que el curs passat van fer plafons a Ciutadania. Al **Premi Ciberacció** els de 4t que l'any passat varen fer powerpoints a Èticocivica. Al **Premi UNESCO** els treballs de recerca fets a 2n de Batxillerat per l'alumnat que va fer 2n el curs anterior. Al **Premi Eantopia** els treballs finalistes, de qualsevol nivell, que millor expressin que un món millor és possible.

I el **Joan Pelegrí** a l'alumne/a o alumnes finalistes en diverses ocasions que no han estat premiats abans, per destacar com valorem la perseverança en la reflexió sobre els Drets Humans.

Cal dir, a més, que des de fa alguns anys l'alumnat de 5è de Primària participa, fora de concurs, en la cerimònia de lliurament del Premi elaborant treballs sobre la Pau i la cultura de la Pau.

El Jurat que valorarà enguany els treballs s'ha reunit l'11 de desembre i està compost per **Josep Leon** (*Patronat de la Fundació Cultural Hostafrancs*), **Karina Grau** (*presidenta de l'AMPA*), **Roser Gamonal** (*exalumna guanyadora del Premi*), **Jordi Armadans** (*director de la Fundació per la Pau*), **Reis Masllorens** (*mestra de Primària*) i **Albert Marzà** (*professor de secundària*).

Aquest any, com els darrers, el Premi està dedicat a una personalitat destacada en la defensa dels Drets Humans, un referent en aquest àmbit. Enguany **Nelson Mandela**.

L'acte de lliurament del Premi tindrà lloc el 5 de febrer a partir de 3/4 de 12, a la Sala d'Actes de l'edifici de secundària.

Grup UNESCO

Hola a tots i totes!!
Ferran Pellisé, mestre de Primària de l'escola, ens va enviar aquest estiu aquesta carta des de Guarjila, El Salvador.

Us escric des de Guarjila (El Salvador) on ja portem uns quants dies convivint amb la gent d'aquí. Tot i les dures condicions amb què viuen ens han rebut molt bé i ens donen tot allò que poden. Nosaltres ens anem adaptant al menjar i a dutxar-nos amb cubells d'aigua!

Fa un parell de dies van fer una reunió a l'escola on ens van convidar i a part d'explicar diverses coses sobre l'escola i cantar-nos unes quantes cançons salvadorenyes (A mí me gustan las pupusas!!!) també ens van agrair moltíssim l'esforç que vam fer des de l'escola per acostar-nos a la seva comunitat i recollir els diners per a les millores que s'estan fent a l'escola.
Així que volia compartir aquest agraïment amb tots vosaltres, ja que l'esforç fet ha valgut la pena veient tot el que aquí s'està aconseguint per millorar els serveis i les condicions a l'escola de la comunitat de Guarjila.
Ara ja estan acabant de fer els WC de la zona de parvulari, on fins ara només hi havia una latrina, i s'ha acabat de fer la connexió d'aigua amb uns lavabos que ja estaven fets però on no hi arribava l'aigua. També tiraran totes les latrines velles i les taparan, ja que era un niu d'infeccions!

A part s'ha acabat d'arreglar la sala d'informàtica i s'ha iniciat un projecte perquè el curs vinent hi hagi un professor d'informàtica que faci classes als diferents nivells. Així que com veieu s'està aprofitant el que vam aconseguir per anar millorant la seva escola poc a poc.
Bé, res més des de les terres salvadorenyes. Espero que a tots us vagi molt bé l'estiu i descanseu molt, jo acabaré d'aprofitar els poquets dies que ja em quedem per estar aquí!

Una abraçada per a tots i ens veiem al setembre!!

Ferran Pellisé

Campanya de solidaritat grup unesco:
De Guarjila al voluntariat als hospitals

El curs passat vam col.laborar amb l'escola **Joan XXIII de Bellvitge** que està agermanada amb **Guarjila**, una comunitat del **Salvador**. Vam recollir aproximadament uns 5000 € amb les diverses activitats que organitzem cada curs: les *Jornades Culturals de Primària*, la venda de llibres per Sant Jordi, la *Macroactivitat a Secundària*, el concert de *Músics Solidaris*, i les aportacions que fan cada any el *Patronat de la Fundació Cultural Hostafrancs* i *l'AMPA* de l'escola. Aquests diners van ser donats directament a **Guarjila** aquest estiu a través del **Ferran Pellicer**, un mestre de Primària, que va decidir dedicar les seves vacances a viatjar i conèixer personalment aquesta realitat, aprofitant el contacte que vam fer amb l'escola de Bellvitge.
Enguany, hem decidit apropar-nos a la realitat que viuen molts infants hospitalitzats, i de com la seva estada allà es fa més amena gràcies a entitats com **Pallapupes i Ressons**. Aquestes associacions estan formades per persones voluntàries que es dediquen a visitar aquests nens i nenes als hospitals i intenten fer-los oblidar una estona la seva malaltia, bé a través de la música o bé a través del teatre i l'humor. Aquestes entitats també han vist retallades les subvencions que reben de les administració i és per això que la nostra col·laboració econòmica pot ajudar-los a mantenir les seves activitats.

Creiem que aquest és un tema molt interessant que ens permet reflexionar tant amb els alumnes de Primària com de Secundària aspectes com la malaltia, el dol, el voluntariat…. i per això tindrem la visita d'aquestes entitats que ens explicaran la seva experiència amb els infants hospitalitzats i ens ajudaran a sensibilitzar-nos i a conèixer més a fons aquesta realitat.

Montserrat Gusi
Tutora UNESCO

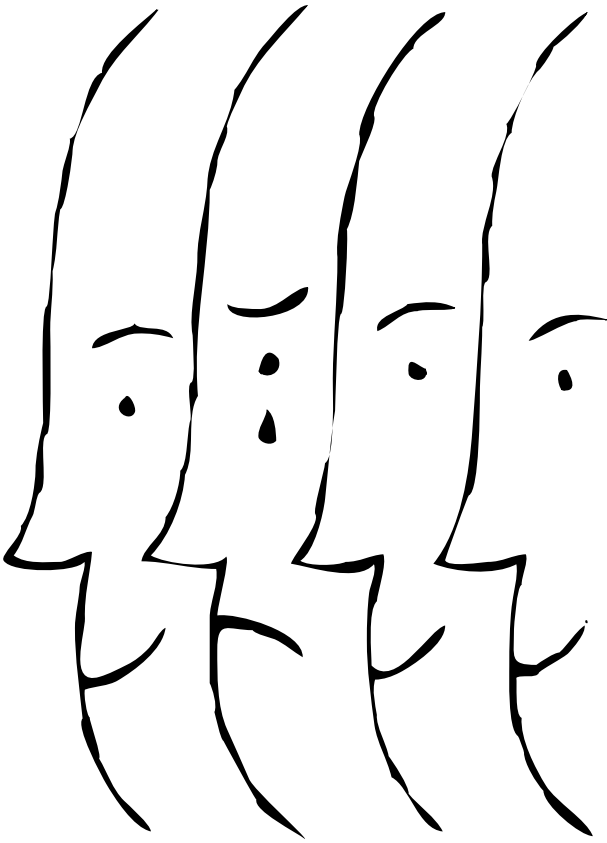

Un nou curs a l'escola d'acollida

El dia 15 d'octubre iniciàvem un nou curs a l'escola d'acollida d'immigrants, els dimarts i dijous de sis a vuit del vespre, amb més d'un centenar d'homes i dones de països llunyans que vénen a la **Joan Pelegrí** per aprendre alguns conceptes bàsics de català i castellà. Ho necessiten per comunicar-se, per poder obtenir el certificat d'arrelament i és també una manera de conèixer i participar de la cultura del país on han vingut a viure.
En general es tracta de gent que té problemes de papers, de feina i d'habitatge. Si algú pateix la crisi actual són aquestes persones nouvingudes que han deixat els seus països per les pèssimes condicions en què es trobaven i que aquí a Catalunya, malgrat tot, consideren que tenen més possibilitats d' obrir-se camí.
Es tracta d'un intercanvi ja que nosaltres també aprenem de persones que tenen uns costums i cultura ben diferents de la nostra i, al mateix temps, ells necessiten sentir-se tractats amb absolut respecte a la seva dignitat. Algú ho ha expressat així: com a estrangers, no com a immigrants.
Actualment tenim cinc classes amb uns vint-i-cinc alumnes a cada una. Voldríem ser dos "ensenyants" per aula per poder atendre a tothom de manera personalitzada.
Tot funciona per voluntariat, l'administració i atenció als nous alumnes, el professorat dels quatre nivells d'aprenentatge i l'alumnat de quart d'ESO que es cuida dels nens i nenes mentre els seus pares i mares assisteixen a classe.
A finals de novembre han passat per les nostres aules 175 alumnes,98 homes i 77 dones, és el que es denomina matrícula viva al llarg de tot el curs i cada dia a classe assisteixen més d'un centenar d'alumnes distribuïts segons interessos i nivell de coneixements de castellà i català.

Per nacionalitats:
Índia: 47; Nepal: 42; Marroc: 3; Pakistan: 32; Rússia i Ucraïna: 7; Síria i Egipte: 6; Xina: 2; Altres: 5

Qualsevol persona, sigui alumne de l'escola o de l'associació de pares i mares o altres persones amigues o conegudes poden incorporar-se i participar en aquest projecte. Més persones voluntàries significa la millora de la qualitat de l'ensenyament i el tracte humà.
I què cal fer? Venir un dimarts o dijous a l'aula 110 i parlar-ne. Allí ens trobarem!!!

Professorat de l'escola d'acollida

Martí Miquel i Pol

10è aniversari mort del poeta

Clara Gonzàlez, Helena Montesinos, Judit Nolla, Mireia Pardo i Judith Gràcia

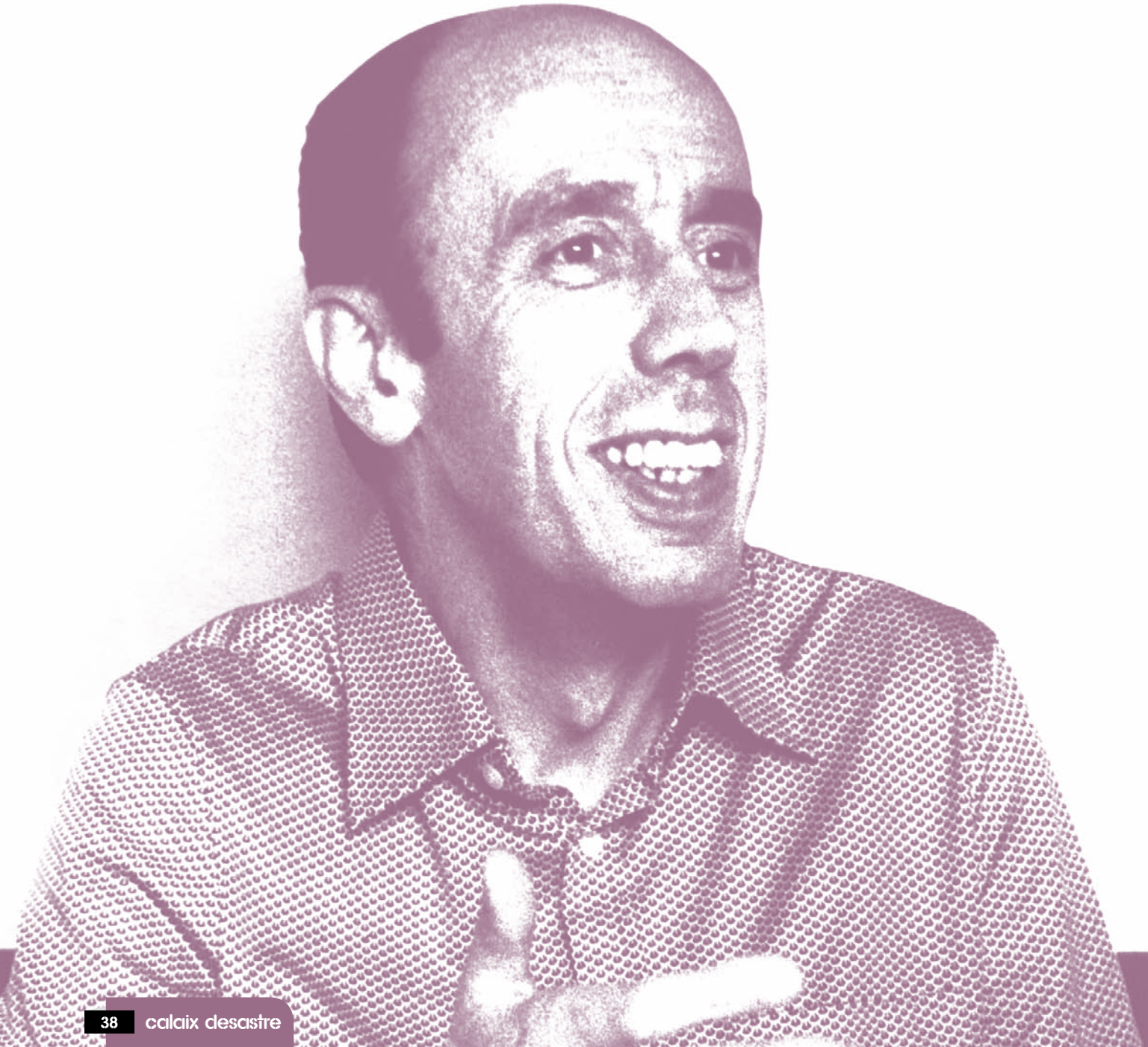

La cultura catalana va recordar el passat dilluns 11 de novembre al poeta i escriptor **Miquel Martí i Pol**, en el desè aniversari de la seva mort, amb diversos homenatges al **Teatre Victòria**, organitzat per la **Fundació Esclerosi Múltiple** i la **Associació d'Amics de Miquel Martí i Pol**.
Amb motiu d'aquesta efemèride, recordem al "*poeta del poble*" amb alguns punts on repassem aspectes clau de la seva obra i la repercussió que va assolir.

1- Martí i Pol i la malaltia

"L'esclerosi múltiple et converteix en un ninot espatllat".
Miquel Martí i Pol és diagnosticat d'esclerosi múltiple als 40 anys, i ja no pot dir, com als 19 anys, quan va patir tuberculosi que el va fer estar-se un any al llit, que la malaltia l'ajudi a madurar.

2- Martí i Pol i l'amor

"Mira'm als ulls, hi pots llegir el retorn"
La poesia de **Martí i Pol** va triomfar bastant gràcies a "*Estimada Marta*". Quan ja estava malalt, el poeta va escriure aquest llibre d'amor eròtic, on fa l'acte d'alliberament més fort.

3- Martí i Pol fora de Catalunya

Marti i Pol s'ha traduït a tretze llengües diferents. Les primeres traduccions van començar a la dècada dels setanta, els idiomes en el que es va traduir, va ser l'espanyol, el portuguès, l'anglès i el neerlandès. Les traduccions a l'alemany, iniciades fa més de trenta anys, són les que han tingut més continuïtat i se n'han arribat a traduir set poemaris. Els llibres més traduïts són "*Estimada Marta*", "*Quadern de vacances*", "*Haikús en temps de guerra*" i "*Després de tot*".

Biografia

Miquel Martí Pol va ser un poeta, escriptor i traductor català, un dels més populars del segle XX. Va néixer el 19 de març de 1929 a **Roda de Ter, Osona**. Va viure entre una família humil. Estudià primària a una escola parroquial, que finalment va ser clausurada en la guerra civil i va passar a l'escola pública del poble fins als catorze anys. Poc després va començar a treballar al despatx d'una fàbrica anomenada "*La Blava*", la mateixa on treballava la seva mare. En aquell moment va començar a escriure poemes en castellà i als quinze els va publicar en una revista local, al 1946 va tenir les primeres temptatives d'escriure en català, més tard va renunciar d'escriure en castellà.

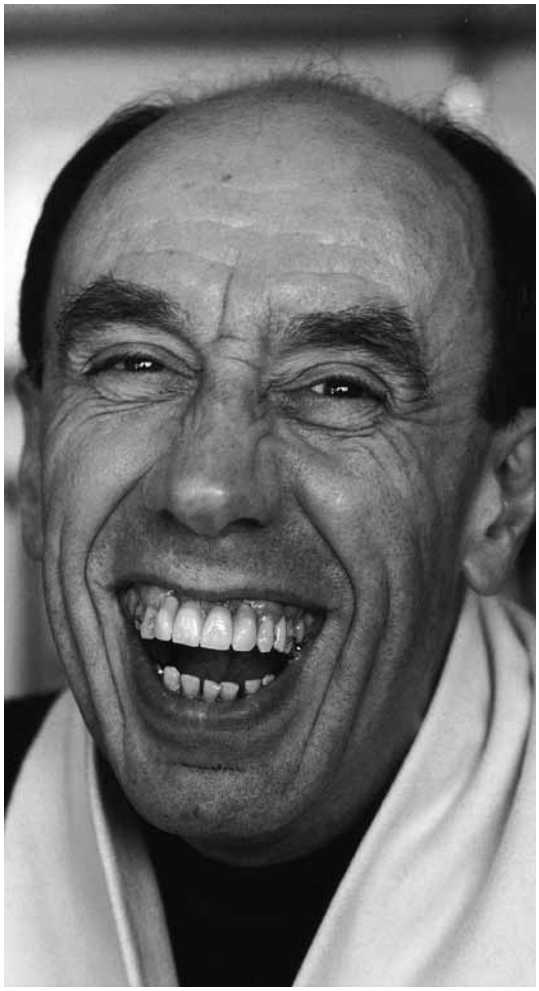

Als dinou anys, va patir tuberculosi pulmonar, passant dotze mesos al llit. Durant aquesta llarga temporada va començar a descobrir grans poetes catalans, agafant com a referència alguns d'ells com **Joan Vinyoli**, **Blai Bonet** i **Albert Manet**.
El 1946 es va presentar al premi **Óssa Menor** i el va guanyar amb el llibre *Paraules al vent*.
Al 1956 es casa amb **Dolors Freixas**, amb qui va tindre una filla al 1958 i un fill al 1965.
Al 1969 els primers símptomes d'una malaltia es van manifestar en el poeta, que l'acompanyaria fins la mort, deixant-lo poc a poc sense mobilitat, l'esclerosi. Això va fer que al 1973 abandonés la fàbrica, passant a ser un pensionista. Tot i així no va deixar d'escriure poemes.
Al 1971 va quedar finalista del **Premi Carles Riba** de poesia amb el llibre de poemes *Vint-i-set poemes en tres temps*.
El 1983 morir la seva esposa després d'una llarga malaltia.
Miquel també ha estat un traductor d'obres de **Saint-Exupéry**, **Simone de Beauvoir**, **Apollinaire**, **Flaubert**, **Zola**, **Racine**, **Huysmans**, i **Gianni Rodari**, entre altres autors.
Finalment l'11 de novembre de 2003, mor **Miquel Martí i Pol** a l'Hospital de la Santa Creu de Vic.

Poemes

LA FÀBRICA
L'Elionor

L'Elionor tenia
catorze anys i tres hores
quan va posar-se a treballar.
Aquestes coses queden
enregistrades a la sang per sempre.
Duia trenes encara
i deia: "sí, senyor" i "bones tardes".

La gent se l'estimava,
L'Elionor, tan tendra,
i ella cantava mentre
feia córrer l'escombra.
Els anys, però, a dins la fàbrica
es dilueixen en l'opaca
grisor de les finestres,
i al cap de poc l'Elionor no hauria
pas sabut dir d'on li venien
les ganes de plorar
ni aquella irreprimible
sensació de solitud.
Les dones deien que el que li passava
era que es feia gran i que aquells mals
es curaven casant-se i tenint criatures.
L'Elionor, d'acord amb la molt sàvia
predicció de les dones,
va créixer, es va casar i va tenir fills.
El gran, que era una noia,
feia tot just tres hores
que havia complert els catorze anys
quan va posar-se a treballar.
Encara duia trenes
i deia: "sí, senyor", i "bones tardes".

PARAULES AL VENT
Parlo del crit unànime

Parlo del crit unànime de la sang i em retreuen
deslluïts prejudicis.
"Antigament...!, objecten,
i jo sóc vell de segles.
Per quins rials polsosos
ordeneu les paraules?
Companys, alliberem les barques
de tanta corda inútil.
Hi ha grans rius que ens esperen.

L'HOSTE INSÒLIT

Si ve l'instant que veus que defalleixo
--sóc feble al capdavall, ho saps com jo--
no em deixis desistir.
Recorda'm els projectes no acomplerts,
retreu-me les paraules
amb què vaig comprometre'm
per tu i per mi,
fes-me, si cal, memòria del lloc
i dels objectes que ens acompanyaven.

Només tu pots parlar-me'n sense por
i ens redreçarem junts altra vegada.

L´AMOR

Tot en l'amor s'emplena de sentit.
La força renovada d'aquest cor
tan malmenat per la vida, d'on surt
sinó del seu immens cabal d'amor?

És, doncs, sols per l'amor
que ens creixen roses
als dits i se'ns revelen els misteris;
i en l'amor tot és just i necessari.

Creu en el cos, per tant, i en ell assaja
de perdurar, i fes que tot perduri
dignificant-ho sempre amb amorosa
sol·licitud: així donaràs vida.

Característiques de l'obra

La poesia de **Miquel Martí i Pol** és fortament autobiogràfica, és a dir, explica la seva pròpia vida amb ella. Un aspecte molt important d'aquesta és la solidaritat amb la cultura i societat catalana, sempre present als seus versos.

1a etapa: Els seus primers poemes, que corresponien al seu primer llibre, estan marcats per una estètica més realista i amb una clara preocupació social i cal destacar-ne la senzillesa. Aquests van ser el primers poemes mínimament seriosos que **Martí i Pol** va escriure, quan tenia entre quinze i setze anys.

2a etapa: Està formada per una poesia més intimista, en què l'autor reflexiona sobre la seva situació personal, condicionada per l'esclerosi múltiple, que comença a fer-se evident a partir del 70 anys d'edat. En aquesta etapa, comença a sortir molt als seus poemes la finestra, ja que és un símbol que comunica el món interior amb l'exterior.
Malgrat que té aquesta malaltia degenerativa, el poeta segueix escrivint poemes a mà, sense fer esborranys previs.

Premis

Al llarg de la seva carrera literària va rebre diversos premis, entre ells:

- 1978 **Premi Fastenrath**
- 1983 **Creu de Sant Jordi**
- 1991 **Premi d'Honor de les Lletres Catalanes**
- 1992 **Medalla d'Or al Mèrit en les Belles Arts**
- 1998 **Premi Nacional de Literatura**
- 1998 **Premi Crítica Serra d'Or** de poesia per Llibre de les solituds
- 1999 **Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya**
- 2002 **Premi Laureà Mela i Espinosa**

Discografia

Han sigut molts cantants els que han musicat els seus poemes:

- **Maria del Mar Bonet**, *A l'Olympia* (1975)
- **Ramon Muntaner**, *Presagi* (1976)
- **Teresa Rebull**, *També per tu* (1981)
- **Lluís Llach**, *I amb el somriure, la revolta* (1982)
- **Nina**, *Espai pel somni* (2001)
- **Paco Muñoz**, *Collarets de llum* (2001)
- **Vidres a la Sang**, *Vidres a la Sang* (2004)

El 1993 inicià una col·laboració amb **Lluís Llach**, amb el qual publicà el disc *Un pont de mar blava*, amb textos de **Martí i Pol** i música de **Llach**. Posteriorment tornà a col·laborar amb ell a altres ocasions.

notícies biblioteca

Punts de llibre per celebrar el mes de les biblioteques escolars

Durant el mes d'octubre se celebra el mes de la biblioteca escolar... aquesta data va ser instaurada l'any 2008 per la **International Asociation of School Librarianship (IASL)** amb l'objectiu de celebrar la importància que tenen les biblioteques escolars en l'educació dels nens, nenes i joves d'arreu.

El lema triat enguany diu: "*Biblioteques escolars: portes a la vida*" amb la idea de fer-nos reflexionar sobre el fet que les biblioteques no només són un suport acadèmic bàsic per als nostre nens i joves, sinó també una porta a la creativitat i a la imaginació, on el gust per llegir esdevé clau en la seva formació.

Amb aquest vessant més lúdic de la biblioteca escolar, hem demanat a la nostra companya i professora de visual i plàstica, **Anna Terés**, la creació d'uns punts de llibre a partir d'una mostra on la figura de la biblioteca representa una casa on tothom si pot resguardar i s'hi troba a gust.

Ella ha creat diferents models seguint aquesta filosofia i ha fet unes creacions molt originals i que estem segurs que us agradaran, tant com a nosaltres.

Amb l'objectiu de compartir aquesta celebració, vam decorar durant el mes d'octubre la biblioteca amb punts de llibre gegants i vàrem fer còpies de la sèrie creada per **l'Anna Terés** per què tothom qui en vulgués pugués venir a la biblioteca i endur-se un punt de llibre de record ...

Així, quan gaudiu de la lectura també pensareu en les biblioteques escolars. Aquí us adjuntem una mostra dels punts i unes imatges de la decoració de la biblioteca.

Cristina Batlle
Bibliotecària

La nova temporada del Natació Joan Pelegrí en marxa!!!

A setembre d'aquest any vam inaugurar la nova temporada 2013-2014. Amb moltíssimes ganes de tirar-la endavant, i encara més sabent els difícils temps que corren. Per això ens hem anat readaptant amb noves propostes per a tot tipus d'edats.

L'equip tècnic va acabar molt content la temporada passada, sobretot en l'àmbit esportiu (**Natació i Natació Sincronitzada**), en què vàrem obtenir molt bons resultats i classificacions per als diferents tipus de competicions organitzats per la Federació Catalana de Natació. Com també per als bons resultats al campionats d'Espanya.

Aquesta temporada les dues seccions esportives del Club estan funcionant a ple rendiment, preparant les competicions i esdeveniments esportius d'enguany, que són múltiples, i difícils de superar amb bons resultats. Per això dia a dia esportistes i entrenadors estem treballant amb moltes ganes i esperit de sacrifici per superar el resultats a nivell qualitatiu de la temporada passada, tant a nivell individual com col·lectiu, com a **Natació Joan Pelegrí** que som!

Pel que fa a la Natació podem dir que som 4 entrenadors i una cinquantena de nedadors integrats en 6 categories. Cada categoria amb les seves respectives competicions que són moltíssimes. A més, seguim vinculats als Programes de Seguiment de la FCN

- **Escola Base de Natació i Prebenjamí:** 7 anys. Destinada a tots aquells menuts amb ganes d'aprendre a passar-ho bé amb l'aigua i en el medi aquàtic. Iniciació a les tècniques i a tot tipus d'habilitats motrius. Es fan competicions per als més menuts d'una forma festiva.
- **Benjamí:** 9, 10, 11 anys. Els nostres nedadors gaudeixen nedant amb totes les sensacions que això implica. Aprenen a nedar correctament i les habilitats que s'adquireixen li permeten que dins l'aigua sigui com un peix.
- **Aleví, Infantil, Junior:** Són categories plenament competitives, però quan s'arriba aquí és perquè que els nostres petits nedadors s'han fet grans i, aquests si, que poden gaudir de la natació, desenvolupant una gran forma física i mental que els hi permet participar en Campionats importants i en Sessions de la FCN, entre d'altres moltes coses.

La Secció de Natació aspirem a tot un any més!

Pel que fa a la **Natació Sincronitzada** podem dir que som 6 entrenadores i un centenar de nedadores repartides en 10 equips. Amb cadascuna les seves pròpies competicions del **CEEB** i la **FCNA** més aquesta temporada hem creat una nova categoria d'iniciació per a les més petites, la **Escola Base de Natació Sincronitzada**.

Un cop arrencada la temporada, les noies de sincro estem organitzant ja l'intercanvi que es farà amb el club de natació sincronitzada de Montpellier els dies 6,7,8 i 9 de juny. Dos equips del club francès s'instal.laran a casa de les famílies del nostre club amb les quals compartiran un cap de setmana d'emocions, intercanvis, entrenaments i competicions. Esperem que les noies gaudeixin de l'experiència com les nostres nedadores ho van fer l'any passat a Montpellier.

A més, disposem d'unes instal·lacions esportives ben equipades, on s'imparteixen diferents activitats, i formades per una piscina de 25 metres (amb sessions d'aiguagym, classses de natació de nadons fins a adults), un gimnàs, sala de fitness (amb sessions de estiraments, zumba fitness, en forma, TBC, GAC, aeròbic, tonificació) i una sauna.

Les possibilitats són múltiples i a uns preus molt assequibles per tothom, havent-hi diferents tipus d'abonaments adaptats al soci. Aquests són a temps complet i de diferents tipus, per adult o infant, pels alumnes de l'escola, socis de l'Ateneu. I els de temps parcial segons la franja horària de migdia o bé tarda.

Podeu trobar més informació:

- A la secretaria del NJP. C/ Torre Damians 6 · 08014 Barcelona
- Trucant al telèfon **93 431 52 99**
  Horari de dilluns a divendres de 16:00 h. a 21:00 h.
- A la web: **www.clubnataciojoanpelegri.cat**
- O mitjançant el correu electrònic: **clubnatació@joanpelegri.com**

Especialistes en la gestió integral de menjadors escolars

gestió de menjadors

monitors escolars

activitats extraescolars

SCOLAREST
Eurest Colectividades s.l.
Constitució, 1
08960-Sant Just Desvern
Telf 93 47 029 80

Delegacions i oficines a la península i les illes

Scolarest
www.scolarest.es

escola joan pelegrí

Fundació Cultural Hostafrancs

CICLES FORMATIUS

- Alta inserció laboral
- Borsa de treball pròpia
- Possibilitat pràctiques a l'estranger

POSSIBILITAT DE MATRÍCULA PARCIAL D'ASSIGNATURES SOLTES AMB CERTIFICAT

*MATRÍCULA SEMIPRESENCIAL

GRAU SUPERIOR

Horari de tarda (15:15h)
i nocturn (18:45h) per compaginar feina i estudis.

- CFGS LABORATORI D'ANÀLISI I CONTROL DE QUALITAT (Química)
- GFGS ADMINISTRACIÓ I FINANCES

GRAU MITJÀ

(Horari de matí)

- CFGM SISTEMES MICROINFORMÀTICS I XARXES

NOVETAT CURS 2014-15

- CFGM ACTIVITATS COMERCIALS (Comerç)

MÉS INFORMACIÓ:

e-mail: cicles@joanpelegri.cat

Tel.: 93 431 62 00

ESCOLA JOAN PELEGRÍ
de la Fundació Cultural Hostafrancs
· Escola concertada ·
C/ Consell de Cent, 14
08014 Barcelona
www.joanpelegri.cat

L1 (Estació Hostafrancs)
L1 (Pl. Espanya)
L3 (Estació Tarragona)
L3 (Sants-Estació)

50 (Creu Coberta)
D20 (Creu Coberta)
H12 (Gran Via)
V7 (Tarragona)

Barcelona-Sants

Pl. Espanya

*Per a la matrícula semipresencial cal complir certs requisits